

فلسه‌فه‌ی زمان و

جه‌وه‌ه‌ری شیعر

که‌ریم ده‌شتی

2024

خانہ ی موکریانى بۆ چاپ و بلاوکردنه وه

- فلهسه فهى زمان و جه وهه رى شيعر
- بابته: رامان و دامان
- نووسه ر: كه ريم ده شتى
- نه خشه سازى به رگ و ناوه روك: سه يد ئارام
- تابلوى به رگ: هونه رمه ند عه بدوللا ره سول
- نرخ: () دينار
- تيراز: (500) دانه
- چاپخانه: موکريان
- قه واره: 13.5 * 21 سم
- له به رپوهه رايه تى گشتى كتيبخانه گشتىبه كان ژماره ي سپاردن
(607) سالى (2024) ي پندراوه

زنجيره ي كتيب (1145)

مالپه ر: www.mukiryani.com

ئيمه يل: info@mukiryani.com

فلسه فهی زمان

فەلسەفەى زمان

(۱)

وہک چۆن بە کارھینانانى ھەبوونى خودى خۆت، بە ھەلەو ناتەواوى، کارئىكى نەشیاوہ و ئەنجامئىكى باشى نابئت، دواجار دەبئتہ ھۆى تىكشكانى ئەم ھەبوونەت، ھەر ئاوەھاش بە کار ھینانانى زمانەكەت بە شىوہىہ كى نادرووست، دەبئتہ كارئىكى كرئت و دواجار دەبئتہ ھۆى تىكشكانى خۆت و نەتەوہكەت، بۆيہ ھەموومان پئويستيمان بەوہ ھەيہ، دواليزمى ھەبوون و زمانى خۆمان، بە شىوہىہ كى درووست بە كار بەئنين، ليرەوہىہ كە دەلئین زمان يانى ھەبوون، زمان ھەبوونى تۆيہ، كە زمانت بشىوئى، ئەوا ھەبوونت دەشىوئى، وەك چۆن ئئمە دەژين و ھەناسە دەدين، ئاوەھاش زمان دەژئيت و ھەناسە دەدات، يا چۆن ئئمە لە داىك دەبين و بۆ ماوہىہ ك دەژين، دوايئيش ئەگەر خۆمان نەپارئيزين ھەر زوو جەستەمان لەبار دەچئت، ئاواش زمان لە داىك دەبئت و ئەگەر نەپارئيزين و بەردەوام بژارى نەكەين، ئەوا زيوانى ھەلەو نادرووستى لە ناوى دەبات و دەمرئت، ئەمەو جگە

له وهش، زمانه كه مان به ته نها مولكي ئيمه نييه، به لكو هي
نه ته وه كه مانه، كه به ناته واوي به كارت هيئا، واته تو ياري
به نه ته وه ي خوٽ ده كه يت، ئه گهر زمانه كه ت به هه له و
ناته واوي به كار هيئا، ئه وه كوولتووري نه ته وه يه كت به
هه له و ناته واوي به كار هيئا وه، كه واته زمان له م
گرفتاري به دا وه ك چوڻ هاي دگهر وه سفي ده كات، ده بيته
زيندان بو تو و نه ته وه كه ت، له مباره يه وهش ده بي ئاگادار
بكريته وه، كه باش به كار نه بردني زمانه كه ي خوٽ،
دواچار سهرت ده خوات .

(2)

که زمانی مروفه کان بریتی بیت له به رهه م هینانی سی
جور له قسه، که ئه و به شه بچو و که ی ناو دهم مه کینه ی
به رهه م هینانیانه، بریتین له یه که میان قسه ی روظانه و
دوو ه میان قسه ی به خشان نامیزی چیرۆک و رۆمانه کان و
سیته میان قسه ی حیکمه تبار و توندوتۆل و ریگ و رهوانی
شیعر، ئه وه نابیت هه له له ئارادا بیت، هه تا له
ئاراسته کانی زانستی سیمپولۆژی قسه کردندا، ئه گه ر به
هه له ئاماژه کان به کار بهینین، ئه وه تیگه یشتنی ناته و او
درووست ده بیت. فه لسه فه ی زمان بریتییه له
کو کردنه وه ی ته و او ی نیشانه و سیمبۆله کانی زمان بو
ئه وه ی له بواری لیکۆلینه وه له بواری بیرکردنه وه ی
مروفدا، به کاریان بهینین، به گشتی فه لسه فه ی زمان
هه موو ئه و هه وۆل و ته قه لایانه یه که بو روشنکردنه وه ی ئه و
چه مکه بنه ره تیانه ئه نجامی ده دهین له باره ی بیرکردنه وه ی
مروفه کان، سه باره ت زمانه وه، به شیوه یه کی تر فه لسه فه ی
زمان هه وۆلدانه بو لیکۆلینه وه له سروشتی زمان و
په یوه ندی نیوان زمان و ئه و که سه ی به کاری ده هیخی،

ههروهه باس له سرووشتی ژینگه‌ی زمان و کاریگه‌رییه‌کانی
به‌سه‌ر زمانه‌وه ده‌کات، به‌مجوره‌هه‌لسه‌فه به‌گشتی و
فه‌لسه‌فه‌ی زمان به‌تابه‌تی، وه‌ک فه‌لسه‌گورس ده‌لئیت
هه‌ویه‌که بو به‌هه‌یزکردنی ئاوه‌زی مروّف، دواچار که زمان
وه‌ک هه‌یدیجر ده‌لئیت مائی هه‌بوونه، ده‌بئیت ئه‌و زمانه
به‌پارێزین، تا ئه‌و ماله هه‌ر ئاوه‌دان بئیت و کویر نه‌بئیته‌وه.

(3)

بوونگه راپی یاخو ئه گزیستانسیالیزم، فهلسه فهی سهرده مه خه مگینه کانه، یاخود فهلسه فهی دوای نه هامه تیبه کانه، که مروّف تیا سهنتر و جه مسهر و شیرازه یه، هه لگرانی په یامی ئه م فهلسه فهیه، باوه ری ته و او یان به ئازادی و هه لئزاردنی چاره نووس هه یه، مروّف ده بی خاوه نی هه موو مافیکی خو ی بیت، له رووی ئازادی و هه ق، هه روه ها ئه و ژبانه ی خو ی هه لیده بژپری، زمان لای فه یله سووفه کانی بوونگه راپی، ده بی له خزمه تی مروّف دابیت و هه ر هوکاریک هه بیت بو به رژه وهندی مروّف، ده بی له ده برپینیا له ریگه ی نووسین، هه لگری ئه و هیژه بیت، که بتوانی به رژه وهندی کانی مروّف له رووی ئیختیار و ئازادی و هه ق بو خودی مروّفه کان پاریزیت، به لام زمانیک پر حکمهت و مانادار، سارته ر پی وایه شیعر و په خشان خزمه تی زمانی نووسه ر ده کهن، هه ردوو ئه و ژانره ی خستوته پیش زمان، که مه به سستییه تی بلیت: زمانی نووسینی شیعر و په خشان هو یه که بو په ره سه ندنی زمان به گشتی، هه لبهت بیرو رای فه یله سووفه بوونگه راکان، له مباره یه وه یه کتر ناگر نه وه، به تاییهت کامو

که پئیوايه زینده گی شایانی ژیان نییه، یاخود ژیان ئەوهنده ناهیتی، دهسته واژهیه که زور سهخت، که واته هەر زمانیک بهدر له و مانایه گوزارشتی پێ بکری، که دەربری ئەو مانایه نه پێ، -ههلبهت مانای فەلسەفی - له رووی فەلسەفەیی زمانه وه که متایه .

ماکس بیکارد له کتیبی خوئی که به ناوی زمان و مرۆڤه، ده لیت زمان رهوحانییه تی خوئی ههیه، وشه رهوحانییه تی خوئی ههیه، چونکه زمان بریتیه له خهلق و بوون، واته زمان نوینهری سه رهتای پهیدا بوونی مرۆڤه، چونکه وشه و بوون، دیاری سرووشته، ناپێ له سرووشتی خوئی کاری گوزارشتکردنی ناته واوی بو بکهین، بایه خدان به و دووه مایه ی بهخته وهری مرۆڤه، من بو خۆم وا بیر ده که مه وه که پاراستنی زمان به پایی، گوزارشته له پاراستنی ویزدانی مرۆڤایه تی و پاراستنی مرۆڤایه تیش بریتیه له پاراستنی ویزدانی مرۆڤ خوئی، که واته زمان واته مرۆڤ.

(4)

هه موو ئيدئولوژييه كان بايه خيان به گرينگي رۆلى زمان داوه و له بهرنامه ي بيري خوياندا، باسى زمانيان كردووه، ههلبهت بهو شيويهيه كه له خزمهتي بهرنامه كهيان دا بيت، فهلسه فهى ماركسيزم ئه وه دهخاته روو، كه پايه ي ههر تاكيك له ريزبه ندى چينه كاندا، به پي رۆلى ئه و تاكه دهستنيشان ده كر يت، كه له پرۆسه ي بهرهمه پيناندا ده يگير ي، ههلبهت هه موو كارتيكي بهرهمه پيناني دا هينانئاميز لاي تاكه كان، په يوهسته به هيز و برستي جهسته ي و هزري مه عريفى ئه و تاكه، هيز و برستي هزر و مه عريفيش له ريگه ي زمانه وه بهرجهسته ده بيت، كه واته زمان ئه وه نده بالادهسته، هيچ كايه ييكي نه هيشتوتته وه كو نترۆلى نه كات، بو يه بايه خدان به زمان، له بهرايى هه موو كارنيكه وه يه، به پي گوته ي ماركس، ئه وه ئيمه ناتوانين به هيچ جو رى بچينه نيو مه يدانيكي كو مه لايه تيبه وه به ي زمان يكي توكمه و خهزنه ي ده ماغيكي پر له ئاماژه وه، كه بر يتيه له دال و مه دلوول و شه كل و دهنگ و نيشانه كان، ئه مه بايه خيكي گرينگه به رۆلى زمان، واته زمان وه ك سيسته مي ئاماژه كان بو پاراستن و خه زنكر دني مه عريفه ي مرؤفايه تي، كه واته فهلسه فهى زمان لاي ماركس ئه وه يه كه بايه خي ته واو بدر يت به زمان،

چونکه له ریځه ی زمانه وه یه ده توانین، هه موو مه عریفه
مرؤفایه تییه کان بپاریزین و بیانگوازینه وه، که واته ب
زمانیکی به هیژ، کومه لگه و کایه کانی رۆشنیری، له باتی
ئه وهی تووشی دابرانیکی ئیبستمؤلؤژی به رهه مدار بیت،
تووشی دابرانیکی خالی و نه ریخی و ب به رهه م دیت، ئه و
دابرانه ی که هیچ شتی به رهه م ناهیتی، به لام
به پیچه وانه وه ئه گهر زمان به هیژ بیت و له هه ناوی خو
هه لگری شووناسی مه عریفی بیت، توانای دارپشتی مانای
گه وری هه بیت، ئه وه دابرانیکی ئیبستمؤلؤژی به هیژ
دینیتته کایه وه، به مه ش تیوریکی تازه ده خاته بهر تیوره
کونه کان، توانای ئه وهی ده بیت یاساو ریسی جه بریه تی
تیوره کونه کان هه له وه شینیتته وه و له کاریان بخات، یاساو
ریسی تایبه تی خو به گهر بخات، ئه وه رۆلی زمانه که
پرؤسیسیکی بایه خداری له مجوره بو مرؤفایه تی بهینیتته
کایه وه.

(5)

لوتقیك فیتگنشتاین: له پیشه وایانی داهینه رانی
فهلسه فهی زمانه، نه و پئی وایه فهیله سووفه کان ههر
هه مووی وهك بلیی کوپربووبن، چونکه ههر هه موو نه و
شتانه ی باسیان لیوه کردووه، له تیوری و بیروکه کانیا،
ئامرازه سه ره کییه که یان فه راموش کردووه، که ته نها به
هوی نه و ئامرازه توانای ده ربینه کانیا هه بووه، نه ویش
زمانه.

نه وان ههر شتیکیان گوتبیت و ده ربیبیت، گهر زمان
نه بووایه، نه یانده توانی بی پیت و په یف رسته کار بکه،
ده لیت: سنووره کانی زمانی من، سنووره کانی جیهانی من.

فیتگنشتاین پیوایه گوزارشت کردن له موجیزه ی زمان،
ههر به زمان خوی ده کریت، واته باسی گهره بی زمان
ته نها به خودی زمان ده کریت.

بابایه ک ده لیت: کاتیک کتیبی داغستانی ره سوول
هه مزاتوؤقم به کوردی خوینده وه، عاشقی سه راپای
داغستان بووم، نه وه حیکمه تی زمانه، که توانیویه تی روچی
نووسه ره که به رمه لا بکات و داغستانمان لا شیرین بکات.
هایدگهر هه همیشه نه وهی دووپات ده کرده وه که
جه وهه ری زمان قوولترین هه ستمان سه بارهت به

جھوہہری وجود پئی دہبہ خشی۔ و لہو شوئینہ مان دادہنی
کہ شوئینی دہرک کردنہ بہ وجود، ہہربوئیش لہرووی
ہہستہوہ زمانی شاعر شیوہی بوونمان دہگوری، چونکہ
زمانی شاعر قوول و پر نہئینیہ، ہہر بوئیش دلئت مروف
ژیانئیکی شاعری ہہیہ لہسہر زہوی و رمان مائی ہہبوونہ۔

(6)

زمان و پيشكهوتنى زمان په يوه سته به وشياري
كومه لايه تيبه وه، له گه ل په رسه ندنى وشياري كومه لايه تى،
هه موو پرس و پرسياړه كان ده وروژين و مه سه له گرینگه كان
دپنه كايه وه، هه لبه ت بو گه يشتن به ئامانجى په ره سه ندنى
هوشياري ده بى ماندوو بين، مروځ به خو ى و به
ئاره زوووه كانى بو ئازادى و سه ربه خو بى روځيكي ماندوووه،
ئيدى ماندووېتى بوته سيماو خه سله تى هم چاخه و
هه موو ژيانى مروځى گرتو ته وه، له ماله وه ماندوووه و له
په يوه ندييه جوړاو جوړه كانى ماندوووه، له شه و و
روژه كانيشى۔ هه ر ماندوووه، جوړج فيگاريلو له كتيبى
ميژوووى ماندووېتيدا، كه مجد نه عيم ئه ره بان دوويه تى، به
ته واوى هه مان ماناى ئه و بابته هى دارشتوووه، له كاتى
خويندنه وهى هم كتيبه دا، كه هينده به زمانىكى به هيژ و
توكمه، باسى ئه و بابته ده كات، خوئينه ر به كسه ر ئاره قه
ده كات و هه ست به كروكى ناوه روكى ماندووېتى ده كات،
ئهمه له زمانى وه رگيره كه وهيه، كه وا هينده سه رسام ده بين،
جا ده بى به زمانى ئه سلى چو ن بيت؟ ئهمه نمونونه يه كه له
نمونونه كانى كاريگه رېتى زمان، ئه گه ر زمانى نووسينى هينده
كاريگه ر نه بوا، خوئينه ر ئاوه ها نه ده گه يشته ئه و راده يه له
سه رساميدا، عه زيز گه ردى به و زمانه موجيزه يه، له

کۆمیدیا دا خوینەری کوردی ئەوەندە لە دانستی نزیك
کردۆتەو، وەک ئەوێ دانستی بۆ ئیمەى نووسیبیت،
کەواتە وەرگێڕ مولکێکی پڕ چەمکی تری بۆ ئیمە زیاد
کردوو، من خۆم بە عەرەبی و فارسی ئەو بەرھەمەم
خویندۆتەو، بەلام دەتوانم بڵیم، ئەوێ عەزیز گەردی
کاریگەرپی ئاشکراترە، ئەمەش نھێنی زمانە، ھەست بە
مەسئولیەتی ھەلگرتنی پەيامی زمانە، کاتی خۆی گوگول
پالتۆی نووسی، ئیدی ھەموو نووسەرەکانی ھاوچەرخى
گوگول کەوتنە ژێر کاریگەریتی چیرۆک و تەونى گۆگۆلەو،
بەلام ھۆیە کەى ئەوەندەى سىحری زمان بوو، ئەوەندە
پوودا و تەونى چیرۆکە کە نەبوو، کەواتە تەکنیک و زمان،
پۆحى ھەموو کارێکی ئەدەبىین، ھەموو کارە ئەدەبىیەکان،
زمان بېستى پێداون.

(7)

تيوره که ی هابرماس، که په یوهسته به په یوه یوه نډییه
کومه لایه تییه کان، به و مانایه ده ئیت: بو ئه وه ی
دیموکراسییه ته به ته و او ی به رپا بیت، ده بیت له رینگه ی
دیالوگه وه بیت، که زمان تیایا رولیک سهره کی و گه وره
ده بینیت، به بی ئه وه ی له م دیالوگه دا، جیا وازی له میانی
زمانه کانه وه بکریت. به مجوره زمان هو ی به یه ک گه یشتی
مروقه کانی سهر زه مینه، زمان جگه له وه ی که هو ی له
یه ک گه یشتن و هه مژینییه، به ریوه به ری هه موو جوړه
سیاسه تکر دنیک و کوړ و کو بوونه وه کانیشه، زور جار
پو ویداوه که خراب به کار هینانی زمان له گفتوگوگاندا، بوته
هو ی شه ریک تووش و هه راوزه نای سیاسی و کومه لایه تی و
ئابووری ناو ته وه، بو یه سهره تای ده ستپیکردنی هه ر
بزاو تیک دیپلوماسی، مه شق و راهینان و کو کردنه وه ی
ئه زموونی زمان و کاریگه ریته زمانه وانیه کان له بهرچاو
ده گیریت، بایه خیک گرینگ به مه سه له نی زمان ده دریت .

(8)

له كوردستان جگه له ئەديب و نووسه رانی ئەزموندار، كهس بايه خ به زمانی كوردی نادات، كورد تاكه ميلله تی سه رزه و بيه كه زمانی دايكي خوی لا گرینگ نيه، ته نانه ت له رووی سياسيشه وه بايه خي پینادریت، هه روه ها وه زا ره تی فێرکردنی بالاش زمانی كوردی به هه ند هه ئه گرتوو ه و له تا قی كردنه وه گشتییه كانی شدا، وانه ی زمانی كوردی پشت گوی خستوو ه، له رووی وه ده سه ته پینانی پله ی ئەزمونه كاند، وه ك وانه یه كی بی باوك حسیی بو كردوو ه و نه كه وتۆته بهر مه رجه كانی پله ی وه رگرتن ی قوتابییان له دانیشگاكان و ئەنيسیتیتۆكان، له كاتیكا له لای ئەلمان فه ره نسا و ئینگلیز زمانه كانی خویان هینده لا خوشه و یسته، كرددوو یانه به مه رچی سه ره كی ئەم مه و دایانه، به داخه وه سياسییه كانی كوردستان مله و ورییه كی گه و ره له و باره وه ده نوین، جاله م باره نا هه مواره دا زمانی كوردی كه چه ندین سه ده یه نه فه وتا وه، ئەوه له م سه رده مه دا، به ده سته ئه نقه سه ت یا خود به نه فامی سياسه تی كالفامی كولتووری، ورره ورده زمانه كه مان مۆرانه ی نه شاره زایی و نه زانی، لێیده دا ت و هه موو جه سه ته ی كون كون ده كات، زمانی كوردی زمانیکی زۆر گرینگه، به داخه وه زۆرن ئەوانه ی په ی به م گه ورییه یان نه بردوو ه، له یه كی له كو نفراسه

گه وره کانی تاران دهریاره‌ی زمان، باس له‌وه کراوه که
له‌سه‌ره‌تادا چهند سوودیان له زمانی کوردی وه‌رگرتوو، بۆ
دارپشتن و پیش‌خستنی زمانی فارسی، که‌چی حوکمرانی‌تی له
کوردستانی ئیمه، به‌ناو بایه‌خ به زمانی کوردی ده‌دات و له
پراکتیکیش سفره، به‌داخه‌وه، له‌م خاکه‌ی ئیمه‌ه‌ه‌تا
کۆنفرانسیکی سالانه‌ی فراوانیش ناکریت، بۆ تاوتوی کردنی
زمانی کوردی، له دانشگاگانی دونیا سالانه به‌ره‌م و
لیکۆئینه‌وه‌ی گرنگ سه‌باره‌ت به زمانی خۆیان ده‌خه‌نه
٩٩٠.

(9)

میشیل فوکو له برگه‌یه کی نووسینی خویدا به و مانایه ده‌ئیت: مرؤفه کان به‌ته‌نھا بکه‌رو کاره‌کته‌ر نین، به‌لکو به‌ره‌م هینهنه‌ری گوتاریشن، هه‌روه‌ها بابته‌ته‌نھا راستییه‌کی کؤمه‌لایه‌تی نییه، به‌لکو پرؤسه‌یه‌که‌ په‌یوه‌سته به‌وه‌ی که‌ چؤن ئه‌و بکه‌رانه، شته‌کان له‌ ریگه‌ی زمانه‌وه، ده‌هیننه‌هه‌بوونه‌وه، واته‌ زمان رۆلی سه‌ره‌کی ده‌بیئی له‌ دروست کردنی راستییه‌ کؤمه‌لایه‌تییه‌کاندا، هه‌ربؤیه‌ش لای فوکو، ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ کؤمه‌لایه‌تییه‌ بونیاتیکی گوتارییه له‌ ریگه‌ی زمانه‌وه. زمانیش له‌ ریگه‌ی دیالوگه‌وه‌ گووتار ده‌خه‌ملیئی، دیالوگ و گووتار بنه‌مای په‌ره‌سه‌ندنی زمانن، ئیمه‌ نیمانه، خویندنه‌وه‌ی کتییی ئارکیؤلوزیای مه‌عریفه‌ی فوکو له‌م روه‌وه‌ سوودیکی زۆری ده‌بییت.

(10)

هه موو ئه وانه ی له کوردستان خه ریکی کاری زمانه وانین، ئیش له ناو بونیاتی رپسای ده کهن و ته نها کار له ناو یاساو رپسای زمانی کوردپی ده کهن، کهم له وانهم بینیه، کار له ناو لیکۆلینه وهی گوتاری هونه ری زمانی کوردی بکات، وه ک پهرسه نندی گوتاری زمانه وانانی له پرووی په یوه ندییه کانی زمان به کۆمه لگه و سیاست و رپیازی پهرسه نندی کۆمه لایه تییه وه، ده خوازم بلیم شیکردنه وهی سوسیولوگی زمان و بونیاتی مه عریفی و ژینگه ی زمان، ئەم سه ره قه له مانه له ناو ئیمه دابوونی نییه، ئە گه ره شبیت زۆر که مه، ئە مه شیان ئە و راستیه ده سه لمیخی، به و پییه ی که دانیشگا کانمان گه وره ترین ده زگای به ره هم هی نه ری مه عریفین، دوورن له دونیای مۆدیرن و گووتاره گرینگه کانی ده ره وهی خۆیان، له ئە و روپادا له ماوه ی کورت کورتدا به هه زاران بابه تی تازه ی مه عریفی جوړاو جوړ دپته کایه وه، که دانیشگا کانی ئیمه لی ئاگادار نین، جا ئه وه له هه موو به شه کانی زانستی و ئە ده بییه وه وه یه، گه وره ترین گرفتاری ئیمه له وه دایه، کتیب هیچ بایه خیکی نه ماوه، کهس نازانی کام ده زگا و کام لایه نی فهره هنگی، کوردستان به ریوه ده بات له پرووی کتیب و زمانه که مان؟ دوی شوړشی فهره نسا، ئە م ولاته بوو به کانگه ی ده زگا کانی

مه عريفه ي ئينسانى، ئىستاكەش دونيا له پرووى
رۆشنيرىيه وه بهرپوه دهبات، به لام ئيمه له دواى راپه رين
هه موويمان له دهست داوه، ده بى مشوورى ئه وه بخوين تا
ليكوئينه وه ي جىدى بو وه ستانى مه عريفه بكه ين له
كوردستاندا.

ماكسيم گوركى پيموايه له رومانى كوانى خوادا ده لىت :
ئه وه ي سه رده كه وىته لوتكه، ده بى پى بگات، دهنه
ده كوئته ناو چلپاوه وه.

(11)

نټوم چومسکي زانايه کي گه وره ي بواري مه عريفي و
زمانه وانويه، پټيوايه که فلهسه فه ي زمان په يوه سته به
بیرکردنه وه ي مرؤف، به پټي ټه و سيمبوله زمانيه که
ټه قلی مرؤف ده تواني شټيوه به نديان بکات و به کاريان
به پټي. که واته باسکردني فلهسه فه ي زمان، په يوه ندييکي
زوري هه يه به شټيوه ي بیرکردنه وه ي مرؤف، هه مان ټه و
په يوه ندييانه له رټيگه ي هه موو ټه و ره مزانه وه ديته کايه وه،
که له هه ناوي زماندايه، وه ک ټامازه و دال و مه دلوول و
دهنگ و هه موو ټه و سيمبولانه ي کونټرولي ياساو رټساي
زمانه واني ده که ن، که له لايه ن ټه قلی مرؤفه وه شټيوه رټز و
مانا به ند ده کړين، بو ټه وه ي نه پټي سه ره ټداني زمان
ده ستنيشان بکات و ياساي سه ره ټدانيان تاوتوي بکات،
رولان بارت پټي وايه زماني کلاسيکي زمانیکه، هه ميشه له
خزمه تي ټايدلوژياو بيري باوه، چونکه زمان وه ک منال
نه ش و نما ده کات، کلاسيک له شوپني خو ي ماوه ته وه،
ټه و کار له ناو زماني هاوچه رخ ده کات و زماني کلاسيک
پيربووه و دهره قه تي مانا گه وره کان نايه ت، رسته يه کي
ناوداري هه يه، ده ټيټ زمان نه پاشکه و تنخوازه نه
پيشکه و تنخوازه، به ټکو زمان فاشييه، چونکه فاشييه ت
بريتي نييه له وه ي، که قه ده غه ي قسه بکات، به ټکو

ناچاری قسه کردنت ده کات، که واته ئه و ده رگا له سه ر
هه موو تیوره کانی پیشووی زمان داده خات و تیوره که ی
خۆی به راست ده زانی، که له گریکه وه ده ست پیده کات تا
سه رده می ئه و، بۆچوونه کانی زیاتر به سیاسه تکردنی
زمانه وه په یوه سه ته، له وه وه هاتووه، که قسه ترسناکه،
ئه گه ر به هه ئه به کار به ئیزیت، کاتیک رولان بارت باس له
فاشیه تی زمان ده کات وه ک ئه زمون، باس له دادگایه ک
ده کات که سه ره تا به که لام، فه رمانی له سیداره دانی
که سیکی دا، پاشان ده رچوو که بیگونا هه و بریاری لیبوردنی
بۆ ده رده کات، به لام کار له کار ترازووه، ئه مه هه ئه ی زمانه،
ئه و یاسایه به زمان تۆمار کراوه و گوتراوه و خویندراوه ته وه.
جا بزانه زمان چهند ترسناکه که له شوینی خۆی کاری
له سه ر نه کریت، بۆیه ده بیته ئاگاداری زمانی خۆمان بین،
مه سه له یه ک هه یه ده ئیت زمان خاوه نی خه می خۆیه یه تی،
یاخود زمان حوزنی خۆی هه یه.

(12)

زانستی زمانه‌وایی سوسیولوژی، بریتیه له و بیروباوهر و چه مک ئاماژانه‌ی، که تاکه کانی کۆمه‌ل له نیو نیشتمانی زماندا، یاخود له ناو ژینگه‌ی زماندا گوزارشتی پیده‌کهن، ده‌خوایم بلییم ئیمه هه‌موو کاروبار و په‌وه‌ندییه‌کانی کومه‌لایه‌تییه‌کانمان، به‌رینگه‌ی زمانی قسه‌کردنی تایبه‌ت به‌خۆمانه‌وه به‌رپوه‌ده‌بین، شه‌پۆله به‌رزو نزمه‌کانی هه‌موو ئەم په‌یوه‌ندیانه، به‌فلته‌ری زماندا تیده‌په‌رن و ئاسه‌واریان لیده‌که‌وتیه‌وه، هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌ کومه‌لایه‌تییه‌کانمان ده‌خزیته ژیر باری کاریگه‌رییه‌کانی فۆنه‌تیک و ستایل و شیوه‌ی قسه‌کردنمان، له‌رووی سوسیولوژیکیه‌وه، که‌واته زمان داینه‌مۆی هاوسه‌نگ کردنی په‌یوه‌ندییه‌ کومه‌لایه‌تییه‌کانه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش نا، من باوه‌رم وایه هه‌موو جه‌نگه‌کانی دونیا که پارسه‌نگی ژیا‌نی مرۆفیان تیکداوه و کومه‌لگا مرۆپیه‌کانیان شیواندوو و کولتووری گه‌لانیان وێران کردوو، بالا ده‌ستی و ژێرده‌ستی و چه‌وساندنه‌وه و زولمیان خولقاندوو، په‌یوه‌ندییه‌کانیان پيس کردوو، به‌هۆی بایه‌خ نه‌دان بووه به‌زمانی دیالۆگ و قسه‌کردن و رسته‌سازیه‌وه، که‌گه‌وره‌ترین شه‌تته‌ی مانایان به‌ ئاراسته‌ی گرزسازی و بلیسه‌رێژی ده‌ماره‌کانی مرۆف

بردووو و ئاگرى جەنگە كانيان پى داگىرساندووو، گەورەترىن بەرھەمى رقيان بەرھەمھەيناو، كەواتە زمان كۆنترۆلى ھەموو ئاراستە سىياسى كۆمەلایەتى و ئابوورىيە كانىش دەكات، ئەو رىزىنە گرتنى زمانى مانابەخشی۔ مرقایەتییە وادەكات، كە بەرھەمى سەرتاسەرى زەویى و ژىر زەوى، بخزىتە ژىربارى مۆنۆپۆل كىردن و بىبەشكىردنى زۆربەى گەلانى سەرزەوى، نموونەشمان لەم ڤووو زۆرە، ئىستاكەش بەردەوامە و بالادەستى ھەندى زمان وادەكات، كە كارەكتەرەكانى ئەو بالادەستییە، مرخى خۆيان، لە سەروسامانى سەرتاسەرى زەوىى خودا دا خوش بكەن.

(13)

هه موو ئه وانه ی کاریان له ناو زمانی تایبه تی نه ته وه ی
خویان کردوو، له پیناوی ئه وه بووه، که له و ریگه یه وه
بتوانن، زمانی دایک و نیشتمانی خویان په ر پیدهن
رۆحیکی جاویدانی و هاوچه رخی پیبه خشن، بو ته مه نیکی
دریژ ره نگرپژ و برستریژ و زیوانیژی بکه ن، له م ریگه شه وه
شه ونخوونی زوریان کردوو، نیتشه سه ره رای ئه وه ی کۆک
نه بوو له گه ل خودی گه لی ئه لمانیو سه رزنشتی زوری گه لی
خوی کردوو، به لام به ره مه یکی زوری خوی خه رچی
پیشخستنی زمانی ئه لمانی کردوو، نیتشه به زمانیکی زور
تایبه ت و کۆنتیکستی زور تایبه ت، کاری له ناو
به ره مه کانی خوی کردوو، که پپویستی به
خویندنه وه یه کی زور تایبه تیش هه یه، نیتشه باوه ریکی به
تیخی هه بوو به په یوه ندی نیوان زمان و هۆشی مروف و له
دید ی ئه وه موو هۆشیکی مروپی، پپویستی به زمانیکی
تایبه تی خوی هه یه. لای نیتشه هه ر قوناغی له قوناغه کانی
وشیاری مروف یا هۆشی تاک، ره هه ندیکی تایبه تی زمانی
خوی هه یه و به هه مان ئه و ره هه نده، کار یگه ری هه یه له
ناو کایه کانی مه عریفیدا، ئه و هه وئی داوه له ریگه ی زمانه وه
بوویه ر یا زه پۆش یا خود واقع ساده بکاته وه، به رای نیتشه
هه موو زمانی خه سلته تی جه وه هری خوی، بو زمان

جیدەھیلّیت، ھەر بۆیەش ویستووێتە زمانی رۆژانە بەرەو ئاستە ھونەرییە بەرزەکان رەگاژۆ بکات، بۆ ئەوەش کە ئەم پرۆسەییە بەردەوام لە دەستیکی بەھێز دا بێت، چەمکی مرۆی بالای یاخود سوپەرمانی لە روانگەیی تایبەتی خۆیدا و لە نیو دارشتە زمانیکی تایبەتدا ھیناوەتە کایەو، کە پێیوایە سوپەرمان، کە کەسێکی پڕ حیکمەت و ناسنوورو تێپەرکارە، دەتوانی حیکمەتی ئەم زمانە راقییە بپارێزی، زمان لای نیتشە جەستەییە کە پێویستی بە خۆراکی تازەییە و رۆحیکی ھەییە، ھێچ ئەدەبیک لەو رۆحە بەرزتر و بالا ترینیە، ھێچ ئەدەبیکیش بە بێ ئەم رۆحە بەردەوام نابێت و دەمریت، ئەوەیش کە ناکۆکە لە گەڵ چەمکی مرۆفی بالا ئەوانەن، کە لەژێرەوی بێکردنەوی مەزن دەژین، بەلام مرۆفی بالا ھەمیشە لە لوتکەییە-ھەلبەت لووتکەکانن بەر ھەورەتریشقە و برووسک دەکەون. وەك نیتشە دەلیت.

جہوہہری شیعر

خوینەری بەرئز:

ناوەرۆکی ئەم کتێبەم، بریتییە لە کۆمەڵێک ئەندێشە ی جۆراوجۆر، کە هەلقوولای ئەزموونی ژبانە، لە نیو جیهانی شیعەر و جیهانبینی شاعیردا، لەمەر ژانری شیعرو دارشتە ی شیعریەت، پێموا یە بۆ بەهێزکردنی نووسینی تیکستیکی شیعری، زۆر پێویستن، شیعەر هەلگری کۆمەڵێک نەهێنی خوێتی، لە رووی زمان و ناوەرۆک و فۆرم و دارشتن و بیرۆکەو، کە شارەزا بوون لەم سەرەباسانە پیداو یستیکی حەمییە و هیچ شاعیری ناتوانی، بێقوولبوونەو و فراوانکردنی دیدگای خوێ، تیکستیکی شیعری بە هادار بنووسی، کە هێزی دینامیکییەتی هەبێت و تێپەری کات و شوین بکات، هەر لە سۆنگە ی ئەمەشەو یە، کە بە پێویستم زانی خویمان پێخەریک بکەم و بیگە یەنم بە خوینەرانم، هەلبەت هەوڵمداو ه زۆر بە کورتی چروپ، لە ناوەرۆکی سەرباسەکان بدویم و وەرەسی بۆ خوینەر درووست نەکەم، هیوادارم سوودیکم بۆ ئێو ی نازیز بە دەست هێنابێت .

بەرز بفرە

فرینی بەرز لە شابالی بە ھێزدایە، وەك چۆن باسووقی مەستی، لە نیو دۆپ دۆپ بادە و شەرابی تالدایە، بەرزەفرەکان ھەزاران جار کەوتوون، تا بۆیە کجار گەشتوونەتە قوولایی ئاسمان، ھەموو بەرزایەکان لە کەوتن و وردوخاشبوونەو ھەموو ھەموو بەرزایەکان لە کەوتووم و شەختە و سەھۆلبەندانانی کەوتن، ئیسقانیان رەش کردووم، تا بۆیە ك جار لە بەرزایی درەوشاومەتەو، بەرزەفری لە نووسینی شیعردا، کاری ئەو شاعیرانە کە ھێزی بێرکردنەو ھیان، شابالی ھزری پێبەخشیوون و شیعەرەکانیان لە بەرزاییدا ئەدرەوشینەو، بۆیە شاعیر لە نیو و ھەمی ئەبەدی بەرزبوونەو ھە تیکستەکانی خۆی دەژییت، ھەتا ئەو واھیمە، واھیمە داھینان، لە نیو خۆینی شاعیردا جینگل نەدا، ناتوانی بەرھەمی شیعری جوان و پەرمانا، بەخشیتە خوینەری خۆیەو، ئەمەیان بەردەوامی کاری شاعیرانە، ھەر بۆیەش بۆ بەدەست ھینانی ئەندیشە قوول، بۆ راوکردنی مانای بەرز، دەبیت لە بەرزایەکاندا بژیت. بەرزایی بێرۆکە قوول و دارشتە مەزن .

مه وهسته

مه له كان سترانی خوځان ئه چرن، به ئاوازی ههزار چه شنی خوځان، ئاگر له ته می بېزاری بهرئه دهن و پووشی ئایندهی خوځان ته ل ته ل ئه کیشنه وه و ناوه ستن، وهستان کوژانه وهی ته ون و چنینه، بویه دارستانه کانی نیشتمانی ئه به دپی خوځان، به جریوه بونیات دهنین، من به شیعیر و ئه وان به چرین وهك يهك وان، ئه وان هی به دواي مه حاله وهن، باوه پریان به وهستان نییه، هه موو ئه و شاعیرانه ی کاری هزریان به جیهیشت و وهستان، بوون به و کانیاوانه ی که کوپر بوونه ته وه، جاریکی دی ته ر نابنه وه، بویه شاعیر بو ئه وهی هه رگبز وشك نه بیته وه، ئه بیت کیلگه ی هزری خو ی به ته ر و پاراوی بهیلتته وه، بویه نابې بوه ستن .

ته نها کاری که واده کات، هزری شاعیر ئاوی جاویدانی بخواته وه، زاخدان و ساودانی ئه و هزره یه، به ره و داهیتان و به رده و امبوون له دۆزینه وهی گه وه ره کانی شیعیر.

به ره و لووتکه

بوون به لووتکه، ئاوی که وتن و شکست و ناسۆری
داوایه، چما لووتکه چییه؟ برینی پر له سوئی شکست و
دارمان وه هرس هیئانه، بریسکه ی ږم و شمشیر
پووناکیه تی، برین تیشوو یه تی، لووتکه هه زاران جار پوووه و
لیواری مه رگی ئه وی، من زوو زانیم لووتکه کان له ناو
دلمانایه، بۆیه له دامینه کانی دلما، لووتکه ی سه رفیرازیم
ئه فراند، ئاوی مه حالم خوارده وه، شیعره کانم به نیو
هه موو رووباره کانی مه ی نه تیدا گوزه ریان کردووه، ئاوه هاش
داریژراون. که ئه ئیم لووتکه ده خوازم بلیم چون تیکستی
شیعره کانمان به ره و ترۆپکی مانا به یین، تا له به رزایی
بدره و شینه وه و زه مه ن تیپه ر بکه ن .

جاويدانى

ئەبى بە شەوقەوۋە باۋەش بۇ ژيان بکەينەوۋە، تا لەبەرانبەر
تۆفانى نەھامەتییەکاندا بوەستینەوۋە، لەمپەرەکان ورد
وخاش بکەين، ئەگینا ژيان یپرەحمانە ورد و خاشمان
ئەکات، من لەسەرەتاوۋە دەرگای ئەندیشەم کردەوۋە،
بالندەى ئەویى ژيان لە سینەمدا ھەلکورما و لانەم بۇ
گەرەم کرد، بیرکردنەوۋەم کردە پارسەنگى ژيان و رستەم بۇ
کردەوۋە، ژيان باۋەش بۇ ئیمە ئەکاتەوۋە و شیرینی خۆى بە
ئیمە ئەبەخشی، بۆیە ئیمەیش ئەبیت بیر لە ژيان
بکەينەوۋە، ژيان ناتوانى ئیمە بخاتە ژیر پى خۆى، ئەوۋە
ئیمەين نازانین بژین، شیعريش ھەمان پەيمانى ژيانى پىیە،
شاعیر ئەبى بە و ريسايە مامەئەى لە گەلدا بکات، شاعر
ژيانە .

شیری ژیان

له سهردهمی منالییدا، په نجه تووته مان به ستوونی
له سهر زهویی دانه نا، به شیوه پی که په نجه ی به رانیمان
بکه وپته لای سهره وه، ئینجا په نجه تووته ی دهسته که ی
ترمان ئه خسته سهر تبلی به رانی و له لای سهره وه ش
په نجه ی به رانیمان له دم ئه نا و ئه مانمژی، گوايه
به مجوره شیری زهویی دپته ده ممانه وه، ته واو قه ناعه تمان
به و کاره هه بوو، که شیری زهویی دپته ده ممان، هه ستمان
به تام و بوی ئه و شیره ئه کرد، پرؤسه ی شیعریش زور له و
کاره ی منالی ئه چپت-رامبو گوتوویه تی شیعر پیشه ی
منالانه- قه له م ئه خه ی نه سهر کاغز و نووری ئه و قه له مه
هه ئه ریژینه سهر کاغز و ئه ویش شیری شیعرمان به
رسته و وشه وه پینه به خشی، هه لبه ت دوا ی خویندنه وه و
مه عریفه یه کی زور، به لام بو ئه وه ی شیره که گهرم بیت،
ئه بیت هه مان قه ناعه تی منالیمان پیهه بیت، ئه گینا ئه و
شادییه ی که له سهردهمی منالییدا پیمان ئه برا، له هه لمژی
شیری زهویی دا، ئه وا له پرؤسه ی شیعر نووسیندا
ده ستمان ناکه وی .

ئىستەتىكا

ھىندى مەل ھەن، لانهى خۆيان ھىندە بە جوانىي درووست ئەكەن، كە ھىچ جياوازيە كيان لە گەل ئافرهتې نىيە، كە بە دەزووى رەنگاورەنگ جوانترين تەون ئەنە خشىنى، تو ئە گەر رۆژى لە رۆژان بە ديار رەنگالە پى وەستا بيت و ھەموو زەينى خۆت بە سەرەوھى چەقبەست كوردې، كە چۆن چۆنى ئەو رەنگالە يە، داوداو و پووش پووش ئە كىشىتەو و بۆ ناو لانه كەى خۆى ئەبات، پاشان چۆن بە ليكى دەنووكيا بە يە كەوھيان شەتەك ئەدا، بۆ ئەوھى ھىلانە كەى توندوتۆل بىت، ئەو كاتە بۆت روون ئەبىتەو كە چۆن مالى خۆى ئەدرەوشىننیتەو، ئەوشيان ئىستەتىكاي ھىلانە يە، ئى شاعىرىش ھەروا ئەكات، وشە وشەو دىر دىر و رستە رستە ئە گوازىتەو ناو دەقى خۆى، تا لانه يەك بۆ شىعەرى خۆى خەلق بكات، ئەمەش پرۆسەى ئىستەتىكى شىعەرە، بەلام ئەبى بە ھەمان دىقەتى ئەو رەنگالە يە بىت، تا بيناي ئەندازە يى شىعەرە كە لە دوورەو ھە تىشكرېژى دلى خوئىنەر بكات و گەشى بكاتەو .

گريانى گهرم

ئەو ۋە ئارامىي مەۋقە دائە كەۋى، گريان، سەداى ھاۋارىيى
بەرزە لە ناخى كەسى گرياۋدا، بە زەمەندا ئەتە قىتەۋە، ئەۋە
فرمىسكە پىمان ئەلئىت، چ سەدايە كى حەسرەتبار و
خەمگىنە، من زور گريام، گريانم بوو بە نەخشى. ھەزاران
رەنگى شىعر، ئىستى لە سەر سىنەى ديوانە كانمدا چاۋەرپى
تۆن، سەيرى رەنگ و دەنگى ئەۋ فرمىسكانە بىكەيت، من
فرمىسكە نووسىۋەتەۋە تا بگەين بە بزەى ھەتا ھەتاپى،
ئەۋ شىعرانەى سەداى فىغانىان ھەلگرتوۋەۋە رەنگى
فرمىسكىان پۆشيوە، ئەۋ شىعرانەن كە خەمى رۆزگاريان لە
كۆل ناۋە، بۆ ئەۋەى لە مەدارى ھيومانىزمىيەتدا
بىسۋورپىنەۋەۋە شىخەى باليان بىت، شىعر دوۋبالى گرینگى
ھەيە، بالى بۆ جوانى تا دونيا پر كات لە نەشئەى رزگار
بوون لە ۋەرسىي كەون و بالى بۆ ئىنسانىيەت، بۆ گەيشتن
بە ئازادى .

یادهوهرییه کان

پرن له کووپه لیره‌ی نه‌سته‌ق، یادهوهرییه‌کان، تال و شیرینی، به‌ره‌می وشکه‌وه‌بووی پر له تام و بو‌ی یادهوهرین، هه‌ن له تالییه‌کانی ئەم یادهوهرییه‌دا، هه‌نگوینی شیعی‌ری جاویدانی ئە‌گروئین، هه‌شن له شیرینییه‌کانیدا کاشانی تاسان و مه‌ینه‌تی و ئازار ئە‌چنه‌وه، من له مه‌ینه‌تی و تالییه‌کاندا، نانی یادهوهرییه‌کانم ر‌شاندا و کردم‌ن به‌ شیعر، له شکسته‌کانیشیا، زری پۆلایینی مانه‌وه‌ی مانام دارشت، یادهوهرییه‌کان هینده شیرین نین، به‌لام داهاتووکان شیرینیان کردوون، شیعر له نیوان ئە‌وه‌ دوو پاره‌وه‌دا، زیانی مانابه‌خشی. خو‌ی به‌ری‌ئه‌کات، هه‌رگیز له شه‌خته‌ی یادهوهرییه‌کاندا ناپه‌نگیته‌وه، له ئاوونگ و خوناوه‌یشیا مه‌له‌ی جاویدانی ئە‌کات، ئە‌مه‌ شوناسی داهینانه، شوناسی شیعی‌ری زیندوووه .

ئاگرى شاعر

ئەوھى گىاي رسكاند، تەنھاي زەوي بوو، وەك چۆن تىرى
ناو رەزەكان، مەلەكان شەللى مەستى جىيوھ و ستران
ئەكات، وەك چۆن رسكان، بىدەنگى ھەنار بە مەجازى
شەقبون ئەنووسىتەوھ، سەرسامى درووست ئەكات،
ئاواش ئاگرى ناو دلى شاعىر، شاعر ئەرسكىنى و داھىنان
ئەبەشىتەوھ، كەواتە ھەموو شاعىرى ئاگرى خۆى ھەيە،
ئاگرى ھىچ شاعىرى لە ئاگرى ئەوھى تر ناچى، ھەموو ئەو
شاعرانەى لە گەل لەداىكبوونيانەوھ، بە ناكامى سەر
ئەننەوھ، ئەو شاعرانەن، كە شاعىرەكانىان لە چەمكى
ئاگرى شاعر نەگەشتوون، ھەلگىرسانى ئاگرى شاعىرىش،
پىويستى بە تىگەشتن ھەيە لە مەجازى بووندا، پىويستى
بە رەوانىيى رەونەقدار ھەيە، كە تواناى ھەلگرتنى ماناى
بەھىزى ھەبىت .

کاژگۆری

دهقى پرشنگدار، گواستنهوهى تاشه بهرده سهخته كانه، بهره و ترۆپك، برینی له مپهري ئالۆزیهه کانی زمان و کتیهه کانی رستهی مه حاله، بۆ گه یشتن به نه یمری ئاگری داهیتان، فرینه به ناوه هوره تریشقه، فریدانی کاژی که وناره، پۆشینى کاژی نووپهردازییه، من په نحا سال بهردوام کاژی تازهی وشه م دووریوه ته وه، تا له ده ریاچهی وهستان و چه قبه ستهی به پهمه وه، به ده ستهی شیعر خۆره تاوم له بهرکرد، هه موو ئه و شاعیرانای که ناتوانن به رده وام بن له گۆرینی کاژی شیعرى خۆیان، ده بۆ به وهنده یازی بن که نووسیویان، ئه گینا به رده وان بوونیان له نووسینی شیعر، کاریکی بیهووده یه، ئه ون له تۆری وهستاندا گیربووینه و رزگار بوونیان نییه، ستایلت بگۆره، گۆرینی ستایلیش، واته گۆرینی خۆت و بیرکردنه وهت، سه رت بنی به کتیه وه تا ئاسۆی کاژگۆرینت بۆ بکاته وه.

خه مباری ئه به دبی

هه موو شیعره خه مگینه کانی دونیا، له نێو خه و نی مانگی
شکاوی ئه وین و خۆشه و یستی دا له دایک بووین،
تراژیدیای شکست و کهوتن ئه گێرنه وه، نه شئه ی
خۆشیه کانی ئه وین ئه گێرنه و باس له نه هاهمه تیه کان
ئه کهن، شیعر چیه؟ کۆمه ئیک نائومی دی گو له گه نمه کانه
له باران، فیراقی ئاله کۆکیکی ئه به دبی خه مگینییه ته، له
بینینی سامالی زیوینی ئاسمان، تا ئه و کاته ی له ژیر زه وی
نه شونه ما ئه کات و واده ی ده رکه و تنی دیت، ئیدی به فر
به سه ریا دئه باریت و ناهیلێ سه ر ده ری ئی، به مجۆره
هه رگیز رۆژی له رۆژان ئاواتی بینینی ئاسمانی نایه ته دی،
من هه موو ئه وانهم نووسیوه ته وه، کردوومن به شکایه تی
خۆم له وجود، شکایه تی وشه کان دایانرشته وه و ماناکان
هه قیان پیداهه، شیعر هه ولی ئه وه ئه دات پرۆسه ی ئه و
نائومی دییه بخاته ناو رسته وه وشه وه .

شاعر ھى مروڧايەتییە

ئەو پەرە ئالتونیانەى كە شاعیر، بە خوینی خوئی ئەیاننووسیتتەو و ئەیانخاتە بەردەم باى رۆژگارەو، مۆرى ئەدەبىی ئەو رۆژگارەن، مولكى مروڧايەتین، شاعر وەك تیر وایە، كە لە كەوانى سینەى شاعیردا ئەترازى، گەرانهوہى بۆ نییە و ئیدی مولكى شاعیر نییە، من ھەر قالییە كى شاعیرم چنیو، ئیستە بۆتە پاوانى سەوزى ئەو كارمازانەى ھەواى ئازادى ھەلئەمژن و ئەو خوینەرانەى بە دواى ھەقىقەتى وشەدا ئەگەرین، من نووسیومن، بەلام ھى ئەوانە، شاعر تاكە ژانرى ئەدەبىیە، كە لە ناو مالى خواونەكەى خوئی ئۆقرە ناگرى و بەرەو ھەموو فەزاكانى دیکە ھەلئەفرى، عەترى خوئی ئەپرژینیتە ناو دلى ھەموو ئەوانى ترەو، شاعر مولكى ھەموو ئینسانىیەتە، شاعر بە تەنھا ھى شاعیرەكە خوئی نییە .

ھەركاتەى لەبەر دەستى شاعیر ھەلفرى، ئیدی دەبیتە مولكى ئاسمان و زەوى، پەیوہندی خواونداریتی لەگەل شاعیر نامینى.

خاك خاك

دلى شاعير، پهيمانەى دەستى عاشقانه، شەرابى ئاواتى
خۆيانى تيا ئەخۆنەوہ و بە ئەوين مەست ئەبن، شاعير دلى
لەو خاك و خۆلەدايە، كە ھەست و ھۆشى تيا پىسكاوہ و
بۆتە مروارپى و ھەرگىز ناتوانى، لە ماچى گەردەنى ئەم
خاكەى خۆى بېتەوہ، خاك و شاعير ئەفرىتەر و
ئەفرىتراوى يە كترين، ھەموو ئەوانەى دوورە خاكى خۆيانن،
ئەزانن ئىنسان، يانى ئەو خاكەى لىيەوہ ئەفرىتراوہ، شيعر
وہك با بە دوای ئەم راستىيەوہ كەوتووہ، ئەوہ ھەموو
جوانى خاك و زىدە، درەشانەوہى خۆى لەناو دلى شيعردا
ئەبەخشى. بە مروف، جا ئەگەر خاك باوہشى پىر مېھرى
خۆى بۆنەوہى شاعيران نەكاتەوہ، شيعر چ مانايە كى
ئەبىت؟

شاعير لە كوڤى ئەم زھمىنە بوہستى؟ بۆيە زۆربەى
شيعرە مروىيەكان ئەوانەن، كە سووتانى شاعير بۆ خاكى
خۆيان وىنا دەكەن، كەواتە چەمكى شيعر خاكە، بە ھەزار
چەشن لە وشە و رستەدا خۆى نمايش دەكات، كە ئەوين
و فېداكارى و ئىنسانىيەتە .

پهیمانە ی پیروژ

شاعیر شامە لی ناو کێلگە ی ویژدانی مروفا یە تیە،
هەمیشە وە ک دئیکی بریندار، برینداری دەستی ستم و
نادادی، برینداری ئاسۆی خویناوی ئازادی و سەرفیرازی،
لەم رینگە یە دا، سەرەرای هەموو دژوار یە ک، دەرگای ئازاری
هەموو مروفا ی کیشی بە سەر رۆحی خۆیا کردۆتە وە، تەواوی
خوینە رانی ش وە ک ئاشقانی وشە و تینووی شیعی
مروفا یە تی، خۆیان لە بەر تافگە ی خوینینی شیعی رە کانی ئەو
شاعیرە دا ئە شۆنە وە، چونکە شاعیر تاکە هیزی ئاوارتە ی
ئەوانە، شیعی رە کانی شی. ئەو پەنجەرە کراوانە ن، کە تیایانا
سەیری درەوشانە وە ی ئاوات و ئامانجی خۆیان ئە کە ن،
ئە وە ی ش کە ئە ستێرە ی ریز و پایە بە خشی، لە یە خە ی
خویناوی شاعیر نادات، یاخود بە خشی. شاعیر بە هەند
هە ئناگری ت، ئە وە ریز لە ویژدانی خۆی ناگری ت و هەرگیز
پە ی بە ما هییە تی ئازادی خو شی نابات .

ئەفرىنەرى جوانى

شاعىر ئەفسونەنكارىكى رىزىپەرە، ئەو ئەفسونەنى كە زمان
ئەكا بە ھەویر و لە ھەویریش زەنگیانەى وشە ئەگروپىئى،
دل و دید و ئەقلى خوینەرانى پىگەش ئەكاتەو، لە
زەنگیانەى وشەشدا، ملوانكەى شىعرى مروفايەتى و
جوانى و ئەوین دەئافرىئى، كەواتە ئەفرىنەرى
ئىستەتىكايە، نەك ئەو ئەفسونەنكارەى چوكلىت ئەكا بە
كۆتر، من تەمەنىكى زۆر، لە رووبارى ئەو ئەفسونەدا
مەلەم كەردو، تا ھەندى نەپنى بچووكى شىعرم
دەستكەوتوو، لە زۆر لافا و ھەورە تریشقەم داو،
رەووزو ھەلدىرى زۆرم رەتاندوو، تا پەى بە نەپنىيەكانى
ئەو ئەفسونە بېم، بۆيەكا شاعىر ھەمىشە لە ھەولنى
ئەو ھەدايە، كە خودانى زمانىكى پىشەنگ بىت، چونكە باش
ئەزانى كە شىعر بالاترىن شىوہى ئاخاوتنە .
جا ئەگەر زمانىكى تۆكمەو بەھىزى نەبىت، ناتوانى ماتا
پىرۆزەكانى مروف لە نىو فورمەكانى خۇيدا ھەلبىگىت .

ئەتمۆسفیری شاعر

زۆر كەرەتان كە گۆزەي ئەفسووناوي شاعر ئەشكى، مانا
و دەستەواژە پیرۆزەییە كانی، وەك ملوانكەي شین
هەلئەپچرین، دەقی فرە میوهی لێئەرسکی، چەندین
كیئگەي بیری شاعیر سەوز ئەكات و ناچاری ئەكات
بنووسی، زۆر جارن ئەو ئەتموسفیرهي شاعر، وەك لافا
ئاوماکی كر دووم، خۆم لە كەناران دۆزیو تەو، هەن لە ناو
تیکچرژانی ئەتموسفیری شاعیردا دەستەپاچە ئەبن و قەلەم
ون ئەكەن و ئەو ستن، هەشە نە گەشی ئەتموسفیر و نە
تیکچرژانی ئەیو ستن، شاعیران سروشتیکی سەیریان
هەیه، هەر خۆی شاعر لە نێو نەینییە كاندایە ئەكات و
بەرەو كانیواوە كانی مرقایەتی ئەپەریتەو.

شاعر لە دایكبووی ئەتموسفیری خۆیەتی، بۆن و بەرامەي
خاکی خۆیەتی، ئاوی بنار و چیاي خۆیەتی، كە لە گەل
ئەتموسفیری دونیای دەگونجی و دەبیته مولکی
مرقایەتی.

شعیرییهت

شعیرییهت میوهییکی دهگمهنه، رهنگه له ههزاران ههزار
پهزی وشه و کیلگه‌ی رسته و شیعرستاندا، دهست
نه که‌وی، شعیرییهت شوناسی راسته‌قینه‌ی ناسینه‌وه‌ی
شعیر و شاعیره، هه‌ر چیمه‌نیکی شعیری ریحانه‌ی
شعیرییهت به‌ره‌م نه‌هئیی، چیمه‌نیکی پلاستیکیه، من‌وا
له شعیرییهت نه‌گه‌م، که موگناتیسییه‌تی شعیر بی‌ت،
خوئنه‌ر راکیش نه‌کات و شه‌لالی نه‌شه‌ه و جوانی نه‌کات،
شعیرییهت مه‌عریفه‌ی شاعیره سه‌باره‌ت به نه‌هئینییه‌کانی
شعیر و هئیزو برستی شعیره، نه‌و شعیرانه‌ی ئاوی
شعیرییه‌تیات نه‌خواردۆته‌وه گیای خوئندنه‌وه‌یان به‌سه‌ردا
شین نابیت و ده‌بیته‌ قسه‌ی رۆژانه، هه‌لبه‌ت نه‌وه‌ی که
تۆوی شعیرییهت نه‌پسکیئیی زمانی به‌هئیز و سه‌لیقه‌ی
دره‌وشاوه‌یه .

هیزی وهشان

شاعیران خواوهندی دیدگاییکی جیاوازن، سیوی
فهلسه فیه کی تایبته ئه چنه وه، ده رخواردی شیعی
خویان ئه دهن، دیدگیان بو شیعر و جیهانبینیان بو دونیا،
له باخی مه عریفه وه گرواندووه، بویه ته نها ئه و شاعیرانه به
سیره شیعی خویان شمشیری بیمانای ورد و خاش
ئه کهن، که هیزی وهشان و حیکمه تی رسته و شوناسی
مانه وه یان هه بی، دیدگاییکی جیاوازیان هه بی، به و مانایه
دیته، ئه وهی ئه وان ههستی پی ئه کهن و ئه بیینن و
ئه بییستن، له هیزی ئه وان دیکه دا نییه، چونکه ئه وان به
هوی جیهانبینی و دیگای مه عریفی خویانه وه یه، هه مان
ئه و سوخته ته ی داهیتانی مه زنیان بو دروست بووه. هیزی
وهشانی شاعیران له هه مان ئه م پرۆسیسه وه یه به رده وامیی
هه یه .

يوتوبىي شاعير

زمان بەلەمى پەرىنەوھى شاعيرە، بۆ ناو ئەو مەودا ئەفسووناويىيە، بە دريژاي ژيانى بۆى ئەگەرى، ھەمان ئەو مەودا شووشە يىيە، كە يۆتوپىي شاعيرە، ئەو شوپنە پەرلە سىستەمەى زمانى گوزارشت، تىايا مەلى ئاواتى خۆى ئەبىن، لە شەققەى بال ئەدا و ئاسۆى ھەزار پەنگى جىھانى مەجازى بۆ ئەنوئى، ئەم يۆتوبىيە ھى تۆماس مۆر و فارابى نىيە، كە ياساى وشك و برىنگيان تىا بەرجەستە كردووه و جوولەيان تىا لە قالب داوھو ئەويان تىايا نەبان كردووه، پىيان وابوو، ژيان لەويدا ئاواتى مرؤف بەدى ئەھىن، يۆتوبىي شاعير مائە گەورەكەى شىعەرى بەھىز و پەونەقدارە، لەوئىيە گەنمى راستى دەست ئەكەوى و ئەو خەونە ئەفسووناويىيە بە دەست ئەھىنئىتەوھە كە ونى كردووه، بە ھۆيەوھە مائەدەر كراوھ، ئەوھىيش گەنمى ئەبىستى شىعەرىيە، واتە مائە درەوشاوھەكەى شىعەر، كە ئەيگەيەنئىتە ئەو ئارامستانەى بە دوايدا ئەگەرى، لەويدا ژيان ئەبەدىي راستى پىئەبەخشرئىتەوھ .

له مپه ركوژى

سهخت و دژواره، ژيانى نووسين، مهينه تخوازه، له لووتكه وه هه لته ديږى، گه زړې به ره فاني نه پوښى، له نيوهى رپدا دهستت پيشل ته كات، رپگكان نه سه رها و نه كوټايان هه يه، راسته قان نين، من له مپه ره كانم وردوو خاش كرد و رپگه ي ژيانم تهخت كرد، ئاوه هاش ته بيت رپگه ي شيعر تهخت بكهين، وهك چوڻ هه وره تريشقه رپگه بوگيا تهخت ته كات، نه وه تاكه رپگيه نه گه رته وي بجيته ناو مه له كووتى شيعرى راسته قينه، كه هه لگري شوناسى نه به دپي بيت، شيعر بو داهينه رى مه زن به چيا هه لگه رانه، به لام نه وانهى كه نه مه به هه ند هه لئاگرن، رهنگه كاريكى ئاسان بيت، چونكه نه وانه به دهست كار نه كه ن نهك به هزر و ليكدانه وه، شيعرى مه زن هزر دروستى ته كات، كاري دهست ته نها نووسينه وه يه تي .

بیدہنگی مہند

بیدہنگی ناو ئاپۆرہی مرؤفہ کان، ہاوارئیکی کہ فنارہ، ئاوازی درہوشانہوی یاقووتی ورد و خاشبووی مہ بہ ستیکی مہزنہ، رہ گی لہ تہ قینہ وہی ناخی پر مہ عریفہ دایہ، زہ مزہ مہیہ کی خہ مگینہ، گوزارشت لہ مانا بہ رزہ کان ئہ کات، من باس لہ بیدہنگیہ ک ئہ کہم، رہونہ قی مانگہ شہوہ، لہ پشتی ہہ ورہ کانہوہ، ہہر بؤیہ ش ہہ میسہ ئہو میزانہم ہہ لہ بڑاردوہ کہ بیدہنگی پر ہاوار حوکمی کردوہ، شاعر لہ ناو وئیداشی بیدونگی قوول لہ دایک ئہ بیت، دہ خوازم بلیم ہیوری عزرہو لیکدانہوہ، بیدہنگی ناو گیان سینہی شاعیر، نہ ک بیدہنگی دہور و پشت، شاعیر باکی بہ ہہ راوزہ نای دہرہوہی خوئی نییہ، چونکہ ئہو لہ ناخہوہ پرا بیدہنگی ہہ موو دہور و بہری ہہ لگرتوہ، ئہو بیدہنگیہیہ کہ تہ واوی وشہو مانا و رستہ کان ئہ خاتہ سہمای ماناوہ.

جهنگ

کي هه يه نه نديشه ي نه و خوښه سوور و ياقووت يانه ي پي
بکري، که ماشيني جهنگه کاني پي ته يار نه کریت؟ جهنگ
زمانی خوښه و نه هامه تيبه، من جهنگي نه بيستيمی
ئینسانیم بهرپاگردووه، له دژي جهنگه کان، خوښي پيروزي
ئینسان نه پاريزم، ئیسته يش هه ر پيموايه داری نازادی،
پيوستی به خوښ نيه، نازادي مولکي سروشتي ئینسانه،
له گه ل له دايک بوونيه وه پي براره، نازادي سه رمه شقي
ژيانی سه ربه رزي ئینسانه، نه بي شيعر له م پيناوه دا
بجهنگي، هه ر بويه ش شاعير له جهنگيکي پيروزي
به رده و امدايه، له پيناوی بنه بر کردنی جهنگي رق و قين و
کوشت و برين، تا که شابالي که شيعر هه يه تي، شابالي
جواني و خو شه ويستيه له ناستي مروفايه تيدا .

كوشتنى خورافه

بیرکردنه وهی ئینسان له نیو باخچهی وشکه وه بووی
کۆنه خوازیدا، تژی خورافه یه، هه ر له ئەزه له وه تا
مه و دایه کی دوور و درێژ، به خورافه له چه رخه له دابوو،
ژیانی به له نگی چۆته سه ر، تا ئیستاش خورافه
شه خته به ندی کردوو، من هه ر زوو پیتلاوی خورافه م
دراند و له سه ر پیستی قاچه کانی خۆم وه ستام، خورافه
نوینه رایه تی قوناغیکی زۆر دواکه وتوو ئە کات، مرۆف له
خشته ئە بات، ئە بی به چه نگالی مه رگی هه ئواسین، شاعیر
به حوکی ئە وهی بیرکردنه وهی به هیتزه له ده و روبه ری
خۆی، هیتزیکي گه و ره ی هه یه بو کوشتنی خورافه، چونکه
خورافه گه و ره ترین دوژمنی دژواری ئینسانه .

گه وره بينى

گه وره ترين كريستالى دره وشاوه، به بچووكترين به رده
پلووکه ورد و خاش ئه بيت، ئه وه يش له به رزاييه كاندا
ئه وانهى بنا ره كان به بچووكت ئه بينى، واهيمه ي گه وره پي
لالى كردووه، هه ر زوو ئه خليسكى و گئورى بنا ره كان
ئه بيته وه، من هه رگيز به رزاييه كان ديدگان نه گوريوم،
نزم ترين بوونه وه رى بنا رم به گه وره بينيوه، كارى شاعير به
گه وره زانينى ئه وانى ديكه يه و كارى شيعريش راگرتنى ئه م
گه وره ييه، شاعيرى گه وره هه ميشه مرو ئه خاته ناو
چواچيوه ي پايه ييكي گه وره وه، چونكه په ي به وه ئه بات كه
مرو ئه پيرؤز ترين بوونه وه رى سه ر خاكه، ئه پي پايه به ندى
بكه ين، ئه مه يشيان شيعره كان پيرؤز تر ئه كات .

مانای مهزن

ئەوێی که باخی شیعەر، تژی گیای نەمیری ئەکات،
هیشووێ تری مانا بەرزەکانە، شاعیر وەک راوچیئکی
تەردەستی ماناکانە، لە نیو جەنگەلستانی زماندا، ئەو تیرە
شاعیر ژێی کەوانی بو ئەژەنی و نیچیری مانا ئەپێکی، تیری
پامان و دامانیکی قووئە، بەدیدگی شاعیرێک، کە هیندە
ماندووێ، پەنجەکانی لە نیو پشکۆی وشەدا هەلپرووکاوێ،
ئیدی شیعەر مانای مهزن و زمانی تۆکمە خەلقی ئەکات و
بەرزێ ئەکاتەوێ، مانای مهزنیش بیرکردنەوێ مهزن
درووستی ئەکات، وەک چۆن تەراتی خاک گوئە گەنم پیر
شیری ژیان ئەکات و قەدی پتەو ئەکات، تەمەنی درەختی
شاعیر درێژ ئەکات و لە نیو درەوشانەوێ سەوزی
ئەبەدیدا دەپاریزی .

ئاگردز

ئاگرى شاعر ئاگرىكى پرۆمىتۆسىيە، كە لە خوداۋەندە كان دزراۋە، پرۆسەى نووسىنى شاعر، پرۆسەى ئاگر دزىنە لە خوداۋەندە كان، پرۆسەىيە كى سەختە بتوانى لەناۋ ھەناۋى تىمساحدا، گراۋى خۆت بە زىندووۋى دەرىھىتەنەت، بۆيە كارى شاعر سەركىشىيە، كارامە نەبەت، دەستى ئەسووتى و ھەموو ۋەرەقە كانى ئەبن بە زوخال، بەلام شاعر ئەو ئاگرە لە ناۋ دلى ئەفسانە كانەۋە ئەكاتە راستى، بەرگى بلىسەيان لەبەر ئەكات، بۆيە كە رىت ئەكەۋىتە مالى شاعرىكى مەزن ھەست بە گروكلپەى ئەم ئاگرە ئەكەيت، ھەر شاعرى تەنوورى ئەو ئاگرە ھەنە گىرسىنى، خۆلەمىشە ۋە ھىچى تر .

دەقريژى

بۆ ئەو ھى بە تەواۋى چىيەتى خۇمانەۋە، بچىنە ناو
جەستەى بىرۆكەى شىعرەۋە، ئەۋە بە تەنھا زمان و قەلەم
و ئەندىشە برىناكەن، چونكە دەقريژى كارىكى
خولقېنەرانەيە، پىۋىستى بە ھەموو ھەستەكانەۋە ھەيە،
لە چىژ و ساۋدان و بىستەن و بىنەن و بۆنكردن، جگە لە
ناھەست، كە ھەموۋىان بەيەكەۋە كارى
ئاركىولوژىستانەى خۇيان ئەكەن. لە نىۋ دارستانى چىرى
مانادا، بۆيە ئەبى بە ھەموو بوۋنى جەستەبى و ھىزى
خۇمانەۋە، بەشدارى لەم دەقريژىيەى شىعر بگەين، تا
شىعرەكە خۇمان بىت، خوۋن ئىسقانى جەستەمانى تىا
بدرەشىتەۋە، ھەر بەمجۆرەيە ئەتوانىن لەم ھەلكۆلېنە
سەختەدا، بەناو خاكدا روو بچىن و بگەين بە ئاۋى
نەمرىي .

زيگزيکه

گه رانه وه بۆ ناو يۆتۆبىيى خه ونى منالى، يا راكردن به
دواى ئه و زيگزيکه يه، كه نه مانئه زانى به سه ر ته خته
پشتى كامه گه لاهويه، له پرۆسه ي نووسيني شيعرى ئه و
شاعيره ئه چى، كه به دواى رهنگاله ي مانايه ك ئه گه رى،
بيكات به ده قيكي شيعرى تۆكمه، كه ده ستيش بۆ قه له م
ئه بات هيچى بۆ نايه ت، بىرۆكه ي منالى كاني مه زنى
ئه ده بياته، ماناي گرينگى پئه به خشن، ئه ده بياتى جيهان
داهينانى مه زنى تۆمار كردوه، به سه ر گىاي ئه و
منداليتيه، سه رچاوه يه كى سرووتناميزى شيريني شيعره،
كه پاكيتى و ناسكى و درهوشانه وه ئه به خشى به شيعر .

ئالەكۆك

ئالەكۆك ھەموو تەمەنى خۆى، لە ژېر زەويەو بەسەر
ئەبات، كە ئەگات و ئەيەوى سەر دەرىنئى، بەفر بەسەريا
دائەكات و ھەرگىز ئاسمان نابىنئى، شىعيرىش وەك ئالەكۆك
لە قوولايى ژيانى شاعىردا نەش و نەما ئەكات، ئەگەر ھىزى
ئەوہى نەبىت سەر لە بەفرى وشە دەربھىنئى، ئەوہ
بەدەردى ئالەكۆك ئەچىت و ھەرگىز ئاسمانى نەمرى
جوانى نابىنئىت، ئەوكاتەش شىعەر تواناى ئەوہى دەبى،
وہك سىوہىل بەئاسمانى وشەوہ سەر دەرنئەھىنئى، كە
بچىتە ناو برووسكەى ماناومان و فۆرمىكى بەھىزەوہ،
ئەوہىە جاويدانى ئەبەخشى بە شىعەر .

شوناسی شیعر

هیچ بنه پوونگیکی شیعر، بۆن و بهرامه‌ی نه‌میری
هه‌ننامژی، نه‌گهر له دارستانی ئازادیدا، ئاوی زانستی
ئه‌ده‌بی نه‌خواته‌وه، که شاعیر بۆی ئه‌ره‌خسینی، چونکه
شیعر وه‌ك دهق ناتوانی نمایشی. ئه‌وه ئه‌بیس‌تیمه بکات،
ئه‌وه شاعیره که ئه‌بیت، هه‌لگری شوناسی فه‌ریکه که‌نمی
ئه‌بیس‌تیم بیت، که‌واته ئازادییه، جلی زیندووپی له‌به‌ر
شیعر ئه‌کات و به‌دونیای ئه‌ناسینی، شاعیر ئه‌بیت به
هزریکی ئازاد و تازه‌گونجاو له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌م، مامه‌له
له‌گه‌ل نووسینی شیعر بکات، ئه‌وسا ئه‌توانی، له‌روویاری
په‌له‌سام و خووری شیعردا باسکه مه‌له بکات و بگاته
مه‌رامی خووی له‌داهینانی شوناسی خووی له‌تیکستی
شیعرییدا .

دلی گهوره

دلّه گهوره کان جیگه ی وه همی بچووکي تیا نابیتته وه،
نییه فریات بکه وی، دلی خۆت نه بی، شه لالی ئه وین و
خۆشه ویستی بکه، وا مه زانه بچووکه، که پرت کرد له
ئومید و میهره بانی، له بازنه ی زه وی گه وره تره، دلی بچووک
خالیه له ژیان، من دلی خۆم به پرشه نگی میهره بانی
ره نگریت کرد و له شیعر ترووسکایه وه، ئه وه ی دل
ئه پرووکیتی رق و پاراییه، دلی گه وره باخچه ی هزر تژی
لیکدانه وه ی قوول و فه لسه فه ی جوانی ئه کات، به لام
ئه وه رق و قینه هه رچی تروسکه ی داهینانه خامۆشی
ئه کات، هه موو به ره مه شیعییه ناوداره کان هی ئه و
شاعیرانه ن که دلیان لیوریتی میهره بانییه، شه رابی
خۆشه ویستی مه ستی کردوون.

سەردەمى بېھوودەيى

شەيخ پەناي سەردەمى بېدادىيە، مەتەرىزى وردوخاش
كردنى تىرى ژەھراوى رۆزگارە و پرگاركارى مرقە لە
مۆرانەى وەرەسى و بېزارى، ھەر بۆيەش شاعىر ھىزىكى
گەرەيە بۆرەواندەھى تەمتوومانى ئەم وەرەسى و
بېزارىيە، مرقى ئەم سەردەمە دەستەپاچەى بېھوودەيە،
كە ژاوە ژاوى ئەم چاخە بەرھەمى ھىناو، شاعىرىش لە
ھەمان ئەو فالايىيەدا ئەژىت، بەلام ئەو زىرپى مانا و بەرگرى
بۆشيو، كە ئەم ژاوە ناتوانى دەرگەى سىنەى بكتەو،
ئەو بە خەيال و پامانى قوول ژيانىكى ئاسوودە بۆ شەيخ
خۆى و ھەموو خوينەرانى خۆى خولقاندوو، بۆيە شەيخ
لە ئەم مۆكەدا پىداويستى گىانى و زەينىيە .

بليمه ته كان

ونبووی رۆژگاری خۆيانن، بليمه ته كان، زه مه ن به
تپه پرينی سه رمه دی خۆی، به چه شنی ده ريانئه خاته وه، که
که ون نوقمی رووناکی پيروژ ببيت، بليمه ته كان له ژير
دووکه لی رۆژگاردا، وهك رووناھی ئه دره وشينه وه، من له
دارستانه كانی کتیب ون بووم، شيعر پيگه ی رۆشنايی بو
ته خت کردم، ئه وه بوو که وتمه ناو رووناکستانی شيعره وه،
که ئیستاش له نیو ئه م رووناکستانه وه تيشکی خۆم بو
ده و روبه رم داویم، ته واوی وشه کانم شه لالی ترووسکه و
باق و بریق و دهنگ جریوه ی رووناھی بووه، ئه وه ی بیهوی
له ئوکيانووسی شيعردا مه له بکات، ئه ببيت که شتی گه وره ی
رۆشنايی له خنکانی وشه رزگاری بکات، ئه گینا هه موو
هه وئ و ته قه للايی به با ئه چیت .

کتیب، حکمه تی دنیا

هه ندى درهخت و پروه كى ده گمه ن هه ن، كه م چه شنن
له سروشتدا، ئه بى سأل دوانزهى مانگ ره گيان له ناو ئاوا
بیت، ئه گينا ناژين و ئه مرن، سرووشتی خویانه و هه رگيز
ناگورین، ده كرى ئه و ده گمه ن سازیه بو شيعریش بگونجی،
چونكه شيعریش تونای هه ناسه دانى نامینى ئه گهر ئاوى
به رده وامى خويندنه وهى كتیبی به سه را نه كرىت، شيعر بى
خويندنه وهى فيكر و ئه ده بیات و روشنییری سه رده م،
ئهمرىت و هه رگيز له دايك نابیت، بو شاعیر گرینگه،
هه ميشه له ناو دارستانی كتیب و مه عریفه دا، مالى شيعری
خوى چى بكات، ئه گينا نابیتته خاوه ن ده قیكى جاويدانى .

شاعیر دونیا جوان ئە کات

زۆر جار ان ئە پرسین که ئاخۆ شاعیر چی ئە کات ؟
پرسیاریکی به جییه، له وه لامدا ئە ئیم شاعیر دونیا جوان
ئە کات و بو ئازادی ئە جهنگی، کینگه کان ئە کیلی و ئاوی
چیاکانیانی بو ئە هیئی، کۆلاره بو منالان دروست ئە کات و
دان بو کۆتره کان هه ئه پێژی، هاواره بو بیدهنگه کان، چاوه
بو مروّف، شاعیر هه و ل ئە دات ئە م جیهانه ناشیرینه سه ر
له نۆی جوان بکاته وه، هه نجه تیک بو به رده وای ژیان
بدۆزیتته وه، هه موو ئە و کارانه ی که شاعیر ئە نجامی ئە دا، له
رینگه ی دارشتنی شیعره وه یه، که واته شیعر و شاعیر، له
دایک بووی یه ک بیروکه ی مروّفایه تین، دوا جار رینگه ی
ئازادیمان بو ته خت ئە که ن به گیای داهینان دایته پۆشن،
شاعیر ئارکیۆلوژیستیکی دوای دۆزینه وه ی راستییه کانه.

دروشم

یہ کی لہو نہ ہامہ نیپانہی کہ جہستہی شاعر ئەخاتہ ناو
فہرامۆشی ئەدەبیاتہوہ، خو بہستنهوہیہ بہو دروشمانہی
کہ گیزانی سەر گەردەنی شاعر، ھەموو ئەو شاعرانہی
ژەھری دروشم ئەخۆنہوہ، بہ شیرئیدیۆلۆژیا فرچکیان
گرتووہ، کہ دواجار ئەبیتە شمشیرە کہی دیموکلئیس و
مووی دروشمەکانی ئەپسی. و گەردەنی شاعرە کہ ش شەق
ئەکات، ئایدیۆلۆژیا دوژمنی داھینانہ و شاعیری دوگما
درووست ئەکات، ھەموو ئەو شاعرانہی کہ دروشمیکیان
ھەنگرتووہ، لە گەل مردنی شاعر ئەنێژین و نامین.

دوور پروانہ

تو شاعیری، دوور پروانہ، دوورتر لہ ئاسوی ئیوارانی
سروشت، بچۆره نیو شیوہری فہزاکان، پھیواری سروشت
شہت و پەت بکہ، وەك ئەوہی خۆت ھەئوی ئەم کەونہ
بیت، وەك ئەوہی بەردەوام لہ چاوەروانی ھاتنی فریشتە
شیعدا بیت، ئەو فریشتە نادیارہی بەناو خوینتا گوزەر
ئەكات و نایبینیت، لەو دەمەیرا کە گەرەکتە چەند پستە
لە دەفتەری سینەت تۆمار بکہیت و داھینانی پیشکەش بە
خوینەرانت بکہی، ھەموو خەیاڵەکانی ناوسەرت
ھەلمەرپژە، ھەندیکی ھیوینبیژ بکہو بوخەونیککی دی،
چونکہ داھینان دەموودەست نایەتە دی، شیعری مەزن،
دووربینی و ھیمی ئەوئیت، مەھبەستی مرقایەتی، ھەول
بە مەزنی بیتە کایەوہ، شاعیران پەرستگای پیروزی
شیعری جوان و مروین، با ئەو سرووتە ھەر بە پیروزی
بمینیئەوہ .

گه وهه ری ونبوو

هه موو ئاره زووه کانی شاعیر رۆچوونه به نیو نهینیه کانی دهروون، نهینیه کانی ناخی مرووف، شاعیر له و کهسه ئه چیت که گه وهه ریکی ون کرد بیت و هه میسه له چاوه روانی به دهسته هینانه وهی ئه و گه وهه ردها بیت، به ئومیدی ئه وهی که بیدۆزیته وه، گه وهه ری ونبوی شاعیر بیرۆکهی شیعره، وشه ی جوانه، رسته ی یاقووتی یه کدانیه، بۆیه له ده رگای هه موو کتیبیک ئه دا و کۆلانه کانی هه موو فه ره نکه کان ئه گه ری، پیاسه به نیو باخه کانی هه موو رسته یه کا ئه کات، تا بتوانی ئه و بیرۆکه یه بدۆزیته وه، که مه به ستیه تی، کاتیکیش ئه ی دۆزیته وه، ئه وه ئارامی نامینیت، تا ئه و گه وهه ره له گه ردنی فۆرمیک ئه کات و پیشکه شی خوینه رانی ئه کات، که س ئه وه نده ی شاعیر به په له نییه که هه مان ئه و شیعره ی که دایئه ریژی، به رچاوی خوینه ر بکه ویت .

فيلم

هه ندى فيلمى سينه مایى هه ن، كه به ئاوى شيعر شوراونه ته وه، چاوى بينه ر تيزتر ته كهن، شه هدى جوانيان لى ته تكيتته وه، هه م له رووى ته كنيك و هه م له رووى ناوه رو كه وه، ئه خوازم بلیم بينى فيلمى سينه مایى، سه چاوه يه كى گرینگه، كه شاعير بتوانى سووديان ليوه بگريت و قالى شيعريان پى رهنگاو رهنگ بكات، فيلم له زاكيره ئه مينيتته وه ئه بيتته هه وى يروكه ي شيعرى، بويه بوته پيداويستيه كى حه تمى، كه شاعيران ئه پى فيلم بينن و سوودى ليوه رگرن .

له فيلمى سينه مایى بينه چووله و وینه به يه كه وه ئه بينى له ته كنيك كى پتو و مه زندا، به لام شاعير دواوه ي ئه م هه موو جووله و مه به سته هه ست پیده كات.
بويه زور جارن خه ون و خه يال و وینه ي شيعرى بو دروست ده بيت، جگه له مه ش بينى فراوان ده بيت.

شيعرى گيا بهند

ئەرى لەنپو دەشت و مەزراکاندا بینوتە، کە چەندین
گونە گىاي مە کرۆ، لەسەر يەك بنەچەدا سەوز ئەچنەوہ؟
ئەگەر زەينى خۆت دابىتى، ئەوہ لە رۆخانەى جۆگە و
جۆبارى شاخانىش، زۆرجاران ھەست بە رېژنە گياي
ئەكەيت، کە ھەموو لکەکانى لەسەر يەك پنجدا
ھەئيانداون، ھەئبەت ئەوہ دەريئەخات کە شوپى ئەو
گيايە کۆگەى ئاوہ و رەگەکانى تىراو کردووہ، بۆيە ھەتا
دیت ئەو پنجە گيايە رەگاژۆ ئەبیت و قۆپەنە گيا
ئەرسکىنى، ئى خۆ زۆر شيعريش ھەن، لەيەك فۆرمدا
چەندىن مانا و ناوەرۆك ھەئرژاوانتە ناو رستەو وشە و
دېرى ئەم شيعرەوہ، کە ھەر ھەموويان لەسەر يەك
بنەماى شيعريدا گەئالە بووينە و بناغەى مەمكى خويان
داناوہ، سەيرکە سرووشت و شيعر خزمایەتییە کى چەند
بەھيزيان ھەيە و لە خوئنەوہ ئەگەنەوہ يە کتر، ھەر
بۆيەش بە رامان لە سروشتەوہ، بابەتگەئىكى رەنگاوپرەنگ
ئەدۆزىنەوہ بۆ شيعر.

يادستان

ئايا شاعير چۆن ئەتوانى واپكات، درەختى يادستانى
هەميشە سەوز و پر لە ورشەى گەلا بىت؟ هېچ يادستانى
هېزى ئەوەى نىيە لە خۆرا چالاک بىت، بەلكو پىويستى بە
جولئىنەرىكى تايبەتى هەيە، شاعير بە دوور كەوتنەوە لە
چاوى كتيب و سەرچاوه كانى فيكرى، وشك ئەكات و
يادستانى ئەبىتە قەسەرى پاشماوەى دروئىنە، بۆيە زۆر
پىويستە لە نىو دەرياچەى كتيبدا مەلە بكات، بۆ ئەوەى
زاكيره بىتە دايەمۆى شيعر و شيعرپىەت، كار كردن لە
نىو سەرچاوه رۆشنپىرىيە كان، كار كردنە بۆ يادستانىكى بە
هېز .

گیانی سپی

وہڪ چوَن بای پاییزی دائه کا و هه رچی ژهنگ و ژالی
دره خته کان هه یه، هه ر هه موویان رائه مائی و هه مووئه و
دره خته خه مگینانه نامادهی وهرزی به هاریکی دی ئه کات،
ئاوه هاش شاعیر پیویستی به وه هه یه ناوه ناوه، خوئی
پاته کیئی و هه رچی گه لای رزیوی ناخی هه یه، له رق و
قین و تووره پی و بیدلی، هه لیانته کیئی، تا له هه موو
کرتییه کانی ژیان پاک بیته وه، بوئه وهی به دلئیکی سپیه وه،
بچیته ناو مائی بیرۆکه شیعریه هیومانیزمییه کانی تازهی
خویه وه، که پیناسه ی نه مرین، شاعیر پیویستی به
پاکبونه وهی به رده وام هه یه، پیویستی به گوران و
نوئیبونه وه هه یه، تا هه میشه شیعره کانی بدره وشینه وه .

شيعر شيعر

مرؤف بوونه وهرئكه پئويستی به دلدانه وه ههيه، ئه وه
سه رده مهی كه تيايا ئه ژى، سه رده ميكي پر له ژاوه ژاوه، كه
ناخى مرؤف وردوخاش ئه كات، بويه شيعر ئه بيته
پارسه نگی بابه تی ويژدان، په نجه ريه ك له دلنه وایي بو
مرؤف ئه كاته وه، تيايا هه ناسه يه كي ئارامبه خش
هه ئبكي شي، ئه و ساتانه ی مرؤف تووشی نيگه رانی ئه بيت،
شيعر فه ريادره سی مرؤفه نيگه رانه كانه، ئه يان پاريزی له
وه ره س بوون، چونكه شيعر خوراكي گيانه، شيعر مرؤف
ئه باته كانگه ی خه يالی داهينه رانه و ئه رخه وانی، ئه وه
شيعره به هيژى بزوينه رى خويه وه، ژيان شيرين ئه كات و
وزه ی مانه وه ی مرؤ تازه ئه كاته وه .

گۆشە گېرىي

مرؤفى شاعىر، زۆر جاران تووشى گۆشە گېرىي ئەبىت،
ئەوئەش لە ئەنجامى بىر كىردنەوئەى بەردەوامەوئەى، شاعىر
ھەمىشە و بۇ ئەبەد بىر ئە كاتەوئە، چونكە كەوتتە ناو
قاوغى شىعەرەوئە، شىعەرىش كۆرپەى بىر كىردنەوئەى، ئەوئەى
چارەنووسى خۇى بە شىعەر بەستىتەوئە، ئەستەمە وئەھا
زوو دەسبەردارى بىت، دونىاي شىعەر دەنىاي
بىر كىردنەوئەى، لە مەينەتییە كان، لە خۇشەوئەىستى
مرؤفایەتى، لە عىشق، ئەوانەىش رىگەى پر پەنا و پىچى
گۆشە گېرىي بۇ ئە كەنەوئە، گۆشە گېرىيەك دونىاي بۇ ساغ
ئە كاتەوئە، شاعىران كۆرپەى گۆشە گېرىن.
گۆشە گېرىي بە و مانايە نا كە بە دوور بكەوئەتەوئە لە
دەوروبەر، بەلكو بە و مانايەى كە ئەم گۆشە گېرىيە بكات
بە ھەوئەى داھىنانى مەزن، بىكات بە دەقى شىعەر.

شەرابى مانا

وہك چۆن گەلاوگولۇ پونكى رۆخانەى ئاوەكان، كە ئاویان
لۇ ئەبىرى، زەرد ھەئە گەپپن و رۆحیان ھەئە پەرۆوكى،
ئاوەھاش كە شیعەر وزەى مانا بەرزەكانى لەبەر ئەبىرى، چك
ئەكات، رستەكانى ئەژاكین، وەك پەيكەرئىكى بېگیان لەسەر
سینەى كاغەزدا، رەش ھەئە گەپپى، شاعیر پئویستی بە
شەرابى مانا ھەیە، تا شیعەرەكانى لە بەرزابى مەستی دا
سوور ھەلگەپپن و بدرەوشپنەوہ.

ئەوانەى لە خەمى گەورەى شیعردان و دەقى مەزن
ئامانجیانە، تا لە بواری داھپناند، شوپنى خویان لە
بەرزترین ترۆپكى درەوشاوە پپارپپن، وەك چۆن ھەئە
بەرزترین لووتكەدا لانەى خوی چى ئەكات، ئەوانەن
ئایندەى داھپنان مسۆگەر ئەكەن، ھەر ئاواش شاعیر
ئەبپت لەبەرزترین لووتكەى مانادا، شیعەرەكانى خوی
دابپپت، دارشتنى دەقى بەرز، لە دۆزینەوہى مانای بەرز
دپتە كاپەوہ .

فۆرمى به هیز و ستایل

شيعر به تهنه ئه و دره خته پته وه نيه، كه به وشه و پسته و ماناوه، له بهرزاييدا گه لای پر له دره شانده و خوی، له بهر هه تاودا رابخات و بشنیتته وه، چونكه جگه له وانه، شاعیر ئه بێ ماشینی هیزیکي وا به گهر بخات، له رووی بونیاتنانی فۆرمیکي تۆكمه و تازه، كه هیزی ئه وهی هه بیته قورسایي مانا، له نیو ژووره كانی خۆیدا بپاریزیت، فۆرمی به هیز هه لگري مانای به هیزه.

ئه وه ئه زانیت كه ههر رووباره و خورپه ی شیرینی خوی ههیه، ههر شه پۆلی دهنگی لالانه وهی خوی ههیه، ههر گیایی بۆن و بهرامه ی له بن نه هاتووی خوی ههیه، ئاوه هاش ههر شاعیره و ئاوازی هه زار ته رزی خوی ههیه، له هیچ ئاوازیکی دیکه ناچی، هه وڵ بده خاوهن نوقلی شيعری خۆت بیت، كه له ده می هه موو خوینه ری شیرینی خوی به شیتته وه هو هه مدیس بنايریتته وه .

سەفەر و ئاوا بوون

كە دوا ترميسكى وشى خۆره تاو، كۆرى زيندووان جى
ئەھىلى، زەوپى و فەزا، ئەبنە ھەوئىزى مېگەلى تارىكى، ئەو
كاتە مروفېش نوقمى ئاوا بوون ئە كاتەو، ئاوا بوونى ژيان،
كە چەمكىكى نائومىدبەخشى۔ ھەرھەرىيە، شاعىران
خەلقەندەى ناو ئاوا بوون، شىعرى خۆيان تيا دارشتوو،
ئاوا بوون موژدەى ئاوا بوونى گيان نىيە، شاعىران دوا
تېشكى ئاوا نەبوونى جاويدانين، بۆيە ھەمىشە بىر لەو
ساتانە ئە كەنەو، كە ھەرگىز ئاوا بوونى تيا نەبىت،
ئاوا بوون سەرەتاي خەمگىنىيە.

ئاوا بوون سەفەرى تازە بوونەو، گەشت كردن بە نىو
كۆلانە كانى دونيا و چەم و ئاسمان و رووبار و دەريادا،
جىھانى ساردەو بووى بەرچاوت، گەرم و گور ئە كاتەو،
رەنگە كان ئە گورپىت، ئە زمونوكانى شاعىر تىتر و پتر
ئە كات، سەفەر بە نىو كىتەب و دونيادا، بنەماكانى شىعر
پتەوتر ئە كات، برۆ دونيا بىنە، تا بىنايىت رەنگا و رەنگ بى
و ئە زمونوت بە ھىز تر بىت، ئاوا بوون و سەفەر و شىعر
ھاوئاوازن .

دڤنه واپي

له شه وى دريژى ژياندا، كه كاره ساته كان سينه ي مروفيان
هه لا هه لا كردووه، سه ره هه لبره و ته ماشاي نه وه هه موو
جوانييه بكه، كه مانگ و نه ستيره كان، له سپره ي ئاسماندا
خولقان دوويانه، هه ست به دڤنه واپي و جواني دونيا
نه كه يت، نه وه يان دوخيك له ناخي شاعير درووست
نه كات و به ره و نووسيني ده قتيكي تازه هه ليئه پيچي، نه مه ش
ده قي بيركردنه وه يه له كه ون، فه لسه فه ي نه به دپي
شاعيران، بيركردنه وه له دوني اي ده ورو به رو كه ون و
كائينات، بازنه ي بيركردنه وه ي مروف ده كاته وه و به ره و
دوژينه وه ي شتي تري نه بات، كه گينگن بو بوناتناني شيعر،
فه لسه فه ي شاعير تيتر نه كات .

ئەفرینەری جوانی

ئەو ھونەرماندەى كە بە خوینی پەنجە كانی، وینەى
ئاسكىكى دوور دوور، لە نیو پاوانى سروشتدا رەنگرێژ
ئەكات، كە لە ئەندىشەى فرىنداىه، ھەمان كاری ئەو
شاعىرە ئەكات، كە بە خوینی قەلەمە كەى چىرۆكى ئەو
داىكە دائەرێژى، كە لە بەفرانبارا سەماى ئاگر
دائە گىرسىنى، تا ژيان گەرم و گور بكات، یە كیان بە وینە و
ئەوێتر بە شىعر، ژيان جوان ئەكەن .

رابدووه كان و ئالتوونى كلاسك

نۆستالگيا تهره‌ي رۆحي پر له ززه‌تي شاعيرانه، گه‌نمى ئەمباركراوى ناو سینه‌يانه، شاعیر ئەتوانی له قورى نۆستالگيادا. خشتى زيرینی شاعر، له قالب بدا و داهینانی لیبخولقیئی، غه‌ریبی کردنی رابدوو ئەبه‌دییه، هیچ كه‌سى ناتوانی تامی هه‌نگوینی رابدووی له ده‌م بچیته‌وه، هه‌مان ئەو رابدووه، بابه‌تی شاعیری پاراوی لیدیته‌ کایه‌وه، شاعیران دۆستی دیرینی رابدوو دیرینه‌کانی خۆیانن، بیداوایستیه‌کی سه‌ره‌کییه بو‌ئاینده‌سازی ئەده‌بی و رۆشنیری .

زیوه‌ری کلاسك هه‌رگیز له گه‌شانه‌وه خۆی ناکه‌وی، گه‌رانه‌وه بو‌کانیاوی کلاسك، گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ئەبه‌دییه، به‌ره‌و کنگه‌ی شاعر، ئەگه‌رچی خۆیان نه‌مان، به‌لام میراته ئەده‌بیه‌یه‌که‌یان، شه‌هدی شاعیران لینه‌چۆریته‌وه، وه‌ك چۆن کانیاه‌وه‌کان دێهاته‌کان تیراوی سازگار ئەکه‌ن، ئەگه‌ر وشکیش بکه‌ن، به‌لام ئەوان هه‌میشه له یادی ئەو کانیوانه‌ن، بنه‌ما به‌ کلاسك توندوتۆل ئەبێ، پێویسته به‌رده‌وام کلاسك بخویندریته‌وه .

كۆفان و تەنھايى

كە داىكى كۆرپە كەى خۆى رائەژەنى و بە دەم چىرىنى
بالۆرە و لاواندەنەو، ورد ورد گەوھەرى چاوەكانى
هەئەپرى، ئەو كۆفان و تاسەى كەونارە، لە دل و
دەر وونىدا ئە كولىتەو، شاعىرىش كە بە تەوژمى كۆفانى
هەزار چەشنى خۆىەو ئە تلىتەو، وشە تەر و
سەنگىنەكانى وەك تافگە لە پەنجەدا دىتە خوارەو، دەقى
شاعىرى دائە گىرسى، شاعىرىش كۆرپەى برىنەكانى شاعىرە .
تەنھايى بوو دانى گرواند و رۆمى بە تەكىيەى رۆح سپارد،
تەنھايى ئەو گولەىە كە لە پەنا تاشەىە كا شىن ئەبىت، كە
هەرگىز بارانى ناگاتى، من لە تەنھايىدا تەنھاتىرىن شاعىرم
نووسى، كە شەراب تەنھا بوو، مەستى هىناىە كايەو،
شاعىر و تەنھايى جىمكەن، تەنھايى بەو ماناىە نا كە دەوروبە
چۆل بى، بەلكو ئەو تەنھايىەى كە ناخ هەئەپروكىئى .

شيعرى سەراب ديدە

ئامانجى شيعر

مەلە كان بە دوو بالى ئەفسانەيى خويان، سەراپايى قالايى
ئاسمان تەيئەكەن، رۇحيان پريەتى لە ئاواتى ئەبەدىي
ئازادىي ھەئفرين، شيعريش بە شابالى وشە و پەروپويى
رستەو، ھەميشە لە ھەئفريندايە، بەرە و ئامانجى ئازادىي
و رەھابوون لە بىدادىي، ھەئفرين مەبەستى ھەرھەرىي
شيعرە گەورە و مانا گەورەكانە، شاعيرەكانيش شابالى ئەو
شيعرانەن،

ھەندى لە بالندە كۆچەرييەكان، كە لە گەرميانەوہ بۆ
كوئستان كۆچ ئەكەنەوہ، واھيمەى ئاو و رووبارەكان
سەريان لىئەشيونين، بۆيە ھەر لەبەرزاييەكانەوہ سەرا و
سەر خويان بە چەقئى زەوييەوہ دائەدەن، كە وا ئەزانن
ئەوہ ئاوہ لە بەرزاييەوہ ئەيبينن، ئەوانە بالندەى سەراب
ديدەن و خەونى ئاو باليان ئەشكىئى، وا ئەزانن ئەوہى لە
بەرزاييەوہ ئەيبينن ئاوہ، نازانن سەرابە، ھەندى شاعريش
بە دەردى ئەو سەرابە ئەچن و دەقئىك دائەريژن وا ئەزانن
شيعرە، بەلام سەرابە و ھىچى تر، ئەوانە شاعيرى سەراب
ديدەن .

بیرۆکه‌یه‌کی منالی

بیرم دیته‌وه له سه‌رده‌می منالییدا، وازی حه‌مامۆکیمان به
قوورپه‌کرد، ئه‌م وازییه‌ بریتی بوو له‌درووست کردنی
گردیکی بچووک و خر، ئیدی به‌رده‌وام ده‌ستمان به‌قوورپی
ئه‌و‌گرده‌دائه‌هینا، تا ئه‌وکاته‌ی موێک به‌دیار ئه‌که‌وت،
ئه‌گه‌ر ئه‌و مووه‌مان نه‌دۆزیایه‌وه، ئه‌وه‌یه‌کسه‌ر
ئه‌مانرووخاند و ده‌ستمان پێ ئه‌کرده‌وه، وا بیر ئه‌که‌مه‌وه
ئه‌مه‌بیرۆکه‌یه‌کی باش بێت، بۆ نووسینی شیعر و له‌شیعرا
بیاده‌ی بکه‌ین، واته‌له‌کاتی نووسینی شیعرا ئه‌گه‌ر مووی
شیعرییه‌تی شیعره‌که‌مان تیا نه‌دۆزییه‌وه، ئه‌بێ ره‌شی
بکه‌ینه‌وه و سه‌ر له‌نوی ده‌ست پێبکه‌ینه‌وه، تا ئه‌وکاته‌ی
مووی شیعرییه‌ت ئه‌دۆزینه‌وه، ئه‌وکاته‌پروژه‌ی ده‌قه
شیعرییه‌که‌مان کۆتایی پێدیت .

سیره‌ی نه‌وره‌س و زیوه‌ری وشه

جوانی له هه‌موو شوینیکدایه، که سه‌رچاوه‌ی پرشنگیه‌کانی بوونن، کاتیک له که‌نار ده‌ریای ئه‌وه‌ستیت، ده‌نگی شه‌پۆل و سیره‌ی نه‌وره‌سه‌کان و جوول‌ه‌ی ماسیه‌کان، ئه‌تخه‌نه‌ ناو ئه‌ندیشه‌ی ناکۆتای خۆیانه‌وه، بۆیه جوانیه‌کانی شوین کاریگه‌ری‌تی دره‌وشانه‌وه‌ی خۆیان هه‌یه، به‌سه‌ر پرۆسه‌ی نووسینی شیعره‌وه، چونکه شاعر بوونه‌وه‌ریکی ئاوارته‌یه و له نێو فریزی سه‌وزی ئیسته‌تیکادا په‌روپۆ ئه‌بێت .

هه‌موو ئه‌وانه‌ی سه‌ودایان له گه‌ل میوه شووشه‌یه‌کانی ناو له‌پي سروشته، زۆر ته‌رده‌ستن له پنین و چینی به‌ره‌مه‌کانی خۆیان، به شیوه‌یه‌ک که بینه‌ر هه‌ست به تام و چێژیان ئه‌کات، پیشه‌ی شاعیرانیش له ریکدانه‌وه‌ی زه‌ر و زیوه‌ری وشه‌کان، له نێو مه‌رکانه‌ی شیعردا، به هه‌مان شیوه‌ی ریکدانه‌وه‌ی میوه‌کانه، شاعر میوه‌ی گیانه.

ئاۋرى شىعر

كە لە دوورەوہ سەيرى دارستانە چرەكان ئەكەيت، لەژير
تيشكى خۆرەتاودا، وەك ئالتوونى ئازەرى ئەدرەوشىنەوہ،
ئەوہ درەوشانەوہى شىعرييەتى جوولەى ئەو درەختانەن،
كەبە ھەزاران ھەزار تەن، جيلوہى سىبەرييان بۆ شلكە
نەمامەكانى ژپرەوہيان پاراستووە، ھەرواش ئەوہ
شىعرييەتى دەقە بە ھەمان ريتى جيلوہ بەخشەوہ،
دائەواپى ئەبەخشى. بە خوینەر، شىعر ھاورەگەزى
درەختە، شىعرييەت جيلوہبەخشى شىعرە.

ئەو كۆلپرە زپرانەى دەستى ميھرەبانى، لەنيو دلى
تەنووردا دەريدەھيئى و وەك ياقووتى سوور ئەدرەو
شىنەوہ، لەدايكبووى ئاگرىكى پيرۆزن، كە بوونى مروڤ لە
برسيەتى رزگار ئەكەن، ھەرواش ئەو شىعرەى وەك
ئاسكىكى زەردباوى زپرين، لەناو سىنەى شاعيردا،
ھەئەبەزىتە ناو پاوانى ژيان، بەرھەمى ئاگرى ناو سىنەى پر
لە جۆشى. شاعيرە، كە رۆجى خوینەر لە وەرەسى
ھەبووندا رزگار ئەكات، شاعير تەنوورى رووناكيبە .

شه تلی شاعر و مه له کووتی شاعر

تا ئه و ده مه ی که هیرووی وشه ی پر مانا، له ژیر چه قین و زوورگی نهینیه کاندایه رسکی و مشت و مال ئه بیت، ئه وه بهرده وام پیوستیمان به درهختی ئه رخه وانایی بیرکردنه وه هیه، بیرکردنه وه له چروکردنی زمان، تا شه تلی سه وزی شاعری باراناوی و پر له ته متوومانی جوانایی سه ره له ئه دایه، ئه وسای شاعری مه زن ئه رسکی، شاعیر کوری بیرکردنه وه و پامانه، هه تا ئاویش له هه ئه چوونیا، هه موو ئه و خاشاک و ته پ و پات و پاتالانه، کیوما ل ئه کات و فریای ئه داته که ناره وه، شاعیریش که هاو زای ئاوه، ناتوانی ئه وه هه موو شرو شیتالهی ناو دیر و پرسته کان به خپو بکات، بو ئه وه ی شاعیره کانی به ره زم و نه زمی ئاوه له لرژین، شاعیران ئاو کووفی ئاوون .

که له نیو فالایی ئه م که ونه دایه، وه که مه لیکه ماندوو به سه ر چیمه نیکه وه هه ئه کورمیم، سه یری ئه وه هه موو ریه گیاه و گه لاو گوول و کولیکانه ئه که م، که زه وی ئه یانگرویتی، مروف تووشی سه رسامی و ئه ندیشه ئه بیت، ته واو وه که ئه وه ی بچینه ناو مه له کووتی شاعری، ئاخو کام شاعیری مه زنه هاو ته ئاستی خاکه وه، وه ها به ریتی جوانی، ده روونمان پر له ئسته تیکا ئه کات؟

بورجی سپی عهتری شاعر

له نیو پایتهختی تاقانهی شاعردا، تهلاری، وهك بورجیکی
سپی ئه درهوشیته وه، كه ئه ویش تهلاری زمان و
رهوانیژییه، وهك موگناتیس رامانه کیشن، شاعر پیویستی
به وه ههیه، كه له نیو ئه م تهلاره دا شه هدی بابه ته کان
چه شه ریژ بکات، چونکه هه رگیز ناتوانی پر به سییه کانی
هه ناسه هه ئمژی، له په نجه ره ی ئه و تهلارانه وه نه بیته،
زمانی ره وان، کتیبی پیروزی عاشقانه، کتیبی شاعرپی
سه نگین .

کاتی ئه و زه ویانه ی له کشت و کێلدا هه ناویان
هه ئه درپین و شه قار شه قار ئه بن، خاگ و خوئی ناو
پو حیان، وهك زیو ئه که ویته بهر تیشکی هه تاو، بون و
به رامه ی ناخیان هه بوون شه لالی شه هدی ژین ئه که ن،
کاتیکیش شاعیر قه له م له حوبری خوین هه ئه هینی و
سینه ی په راوه کافوورییه کان مشتی رسته و وشه ی
مه رجانی ئه کات، عه تری شاعر ئه پرژیته فه زا و هه ست به
بوونی خو مان ئه که ی ن، شاعیران کێلیاری وشه ن.

شەرابى رووناكى

هەموو ئەشكەوتەكان دەنگ و سەداى تايبەتى خۇيان
هەيە، سامى ئەو بنگەوەرە ئەكەن بە كوانووى جريوه،
سینهى پىر لە جۆشى شاعيرانىش تژی دەنگ و سەداو
هاواره، ئەو هەواوى ئەو شاعرانەن، لە پىناوى
مروفايەتیدا، پەلەى هەئفرىنيانە، بەناو دارستانى تاريكىدا،
تا بيانكەن بە چراخان، شيعر و شاعيران شەرابى رووناكين،
پۆشناپى رىگەى مەبەستن.

تا هەتايە دەشتايەكان، لە ژىر سىرەى گەرمى ئاسماندا،
لە چاوهروانى گەرانەووى رەوى بالندان و گوئبەند و
زەنوئىرەكانن، غەرىپى هاودەميان ئەكەن، تا رىزگارىان كەن
لە تەنھاپى، ئاوههاش شاعيران لە هەر كوئىيەك بن، لە نىو
نۆستالژيادا ئەژىن، خەون بە گەرانەووى بۆ خاك ئەبينن،
ئەوان لە غوربەتتىكى هەرھەرييدا ئەژىن، غوربەتى شاعيران
شيعرە پەرش و بلاو ئەبیتەووى و جيهان ئەخاتە ژىر
كارىگەرىتى خۆيەووى.

شەوہ ساردەکانی ناخ

کە باس لە کانیای ئیلھام و بەھرە ئەکریت، بێھوودە نییە، راستییان ھەیە، چونکە دوو شازێ ئاووینی مروۆفی نووسەرن، بەلام پێویستیان بە قایغیکی زانستی ئەدەبییەو ھەییە، ئەبێ دوو سەوۆی ئەفسووناویت ھەبێت، تا بتوانیت بەناویانا بپەڕینەو، پێویستیمان یە زمانیکی تۆکمە و گوزارشتکردنیکى تۆکمەتر ھەییە، وانەبیت ھەردوو زییەکان وشک ئەکەن.

ئایا مروۆف لەو سەردەمە جەنجالەدا، کە بێستانی ھیمی قروقاتی تیکەوتوو، تەکنەلوژیا ھزری تەنیوہتەو، بوچی مروۆف ھیشتاکەش لە نیو شلیرستانی شیعردا، مەیلی ژیان و گوزەرانی ھەییە؟ ئەو پیمان ئەئیت، کە شەوۆی شیعەر، شەوہ ساردەکانی بوونی مروۆف، پەرلە بۆن و بەرامەى خۆی ئەکات، کەواتە شیعەر پێداویستییکى ناخى مروۆفە و ھەرگیز بەسەر ناچیت.

تەنھا خۆشەوېستى

دېرىنمان پېيان وابوو، كە شىعر ئەبىت سووخەتى
بىرندە شىمشىرى ھەبىت و لە بوارەكانى تاودان و شانازى
و شۆرشەو ە بىزمىنى، بەلام سەردەمى ئەو مەيلانە بەسەر
چوو، شىعر ئىستاكى بە ئەوين و خۆشەوېستى و
مىرۇقدوستى، جاويدانى خۆى ئەپارىزىت، ھەموو بابەتە
شىعەرىيەكان كۆتايان دىت، تەنھا بابەتى ئەوين و
خۆشەوېستىيە، كە بۆ شىعر ھەتاهەتايە و كۆتايان بۆ
نىيە.

لەو سەردەمەدا كە تەواوى جىھان بۆتە دىوار و لەمپەر،
جوگرافىيە ژيان باستىلىكى داخراو و دىدگا كوژە، مىژووى
پىشوو بىر كىرەنەو، كەوتۆتە بەر تىرى نىگەرانى، چۆن
بتوانىن پەنجەرەپى لەو دەرودىوانەو بەكىنەو؟ تا
ھەناسەيىكى بى دووكەل ھەلمىزىن، تاقە پەنجەرەش لە
مىژووى دروستبوونەو تا ئىستا شىعەر، كە تا ھەنووكەش
ئەپى بىكەينەو، ژيان بى شىعر ئەندىشە ناكىرى .

شىعر خۆشەوېستى و ئەوينەو مایە دىنایىە لە
سەردەمە خەمگىنەكان .

هيوما نيزميه ت

بو ئه وهى بتوانين چيمه نى شيعر، كه رنه فالى رهنكاو رهنكى
جاويدانى بيت، ئه بيت ستايلى گيانيمان تيكه لى خوئنى
هيوما نيزميه ت بكه ين، دره ختى بيركردنه وه مان له هه موو
ژهنگ و ژالئىكى ته ننگيىنى و لو كالى داوه شينين، تا مانكى
شيعره كانمان شهوى تاريك و نووته كى دونيا تريفه رپژ
بكات، ئه وه شيان په رينه وه يه به ره و دونيا، به ره و
مروفايه تى .

هيچ ئاگرى ئه وه ندهى ئاگرى ئه وين، دلى مروف ناكه ن
به زوخال، هيچ برينئيكيش ئه وه ندهى برينى ئه وين، قوول
نييه، ئه وه جه نكه ي دلى له ژير نيگه رانيدا داينه گيرسيئى،
هه رگيز خاموش نابئته وه، من دلّم به زرى ئه وين ريزپوش
كردووه، دلى من دل نييه، كووره ي ئه وينه، ئاگرى شيعر
له بليسه ي ئاگرى ئه وين له دايك بووه، بوئه هه رگيزاو
هه رگيز كو تاي نايه ت .

ده گمه نسازی

کاتیك له نیو زه نویر و زه نه کیکا، چاوت ته که ویتته سه ر
دیمه نی ته ئی نه رگز، که خوئی له بهر هه تاو هه ئخستوو،
سه رسام ته بیت، یا پارچه شووشه پی، که هه تاو لیئته داو
ته دره و شیتته وه، سه رنجت بو خوئی ته بات، شیعری پر
سرووت و دلنه وازیش ئاوا خوئی نمایش ته کات، ته و کات
بزانه ته و شیعه دهینه ری جوانییه، شیعر هه ئگری
ده گمه ن سازییه .

ته و هه نگوینه زیونیییه ی، که خوئی له بنی شووشه وه
ئاسی کردوو، زور به تامتره له و هه نگوینه ی له لای
سه ره وه پی شووشه که وه ده ستت ته که وی، چونکه
به ره می هه و ئیکی ریزه ره، پرۆسه ی شیعریش ده قا و ده ق
ئاوه هایه، هه تا سه ختر بیرۆکه له قورگی هزر ده ربهینی،
ته وه نده زیاتر سیحری خویت پی ته به خشی، پرۆسه ی
شیعر پرۆسه ی به چیا هه ئگه رانه .

رەگاژۆبوون

لە بەرداشی دیماییدا، شیعەر شۆرپوونەوویە بە ناو
جەنگە ئستانی ناخ، تا دەستی لە نەینییەکانی ئەو ناخە گیر
بێ، هەر لە ئەزەلەو شیعەر، خۆدانه لە لافاو و لەهێی
گەورە و خۆهەلدانە لە تاقی بەرزى نەینییە قوولەکان،
شیعەر بە بێ رسکانی هەرمیی بابەت، تەلاری خۆی خاپوور
ئەکات، واتە وەك چۆن ئەتەوئ مەلە بکەیت و ئەبێ ئاو
هەبێت، هەرواش کە بتەوئ شیعەر بنووسیتو ئەبێت
بابەتی خۆت هەبێت و ئەو بابەتە لە نیو خەیاڵدانی
شیعەریتا، پێگەیشتی و رسکا بێت .

شۆرپى ناچارە لە ترسى ڕەشەبا، ڕەگەکانى خۆى بە
بىست و هێزەو، لە نیو خاکدا ڕەگاژۆ بکات، ئاو هەش
شاعیر، بۆراکردن لە بوویەری خۆى پەنا وەبەر ڕەگ و
پیشەى خەیاڵى داھینەرانە ببات، شاعیر بەبێ هەنگوینی
خەیاڵ، دەقەکانى تفت و تال هەئەگەرین، تەخت و
تەلاری شیعەری خۆى لەرزۆك ئەکات.

خاکی بوون

به و سیبهره وه همییهی خۆت مهنازه، که له مانگه شهودا زۆر گهورهی ئه بیینی و پیتوایه چرای بهرزی سه زهویت، ئه گینا وهك ههنجیری باقۆ بهر له وهی بگهی، ئه وهرییه خواره وه و بیئه وهی سیبهری بچووکی خۆشت بیینی، ئه وهی شایه نی ئه وهیه، که پیه وهی بنازی، خاکی بوونته ئه یدۆست، شاعیرتی پۆیستی به سادهی و خاکی بوونه، نهك شتی دی .

هه رگیز ناتوانیت له رینگهی شیعره وه، ببیت به چه پکی رووناکی و جهنگه له کان رووناك بکه یته وه، بیئه وهی تیشووی راسته قینه به خشیته هزری شیعره کانته وه، تاکه قاسهی شیعری رووناکگیر، کتیب و خویندنه وهیه، به بی ئه و دوو گه وه ره، دهقه کانت ژه هراوی ئه بن، هه لبهت ئه وانیش به و شیوه یه ی که زهینی خۆت له گه لیانا شه تهك بدهیت تا بتوانی گه وه ره کان بدۆزیته وه و فه ریان لیبینیت .

خهون و دیدگای بهرز

سه به تهی زهویی و باوهشی فهزا، پرن له توو و توخمی شاعر، هه موو جوانییه کان وهك خاك و خوّل، له ژیر دهست و چاوی شاعیردان، تهنها ئهوانه ی تیژنیگان، نهینگری ئه و ژیر و زیوه ره رانهن، به لام کئ میدالی شاعران به گه رده نه وه هه ئه واسی و جوانرژیان ئه کهن، تهنها شاعیره دیدگا به رزه کانن، په ی به و نهینیه ئه بهن .

هه همیشه خهون به رینی ئه ستیره کانی سیڤه ی ئاسمانه وه ئه بینن، شاعران، چه پک چه پک روونای ئه چننه وه و دلی برینداری مروقی پئ هه توانرژ ئه کهن، هه ر خویان خهونی نیو خهونی گه وره ی گه ردوونن، له درزی په نجه کانیانه وه، شاعر هه ئه پرژی، شاعر هه همیشه خهون به دونیای جوانییه وه ئه بیخی .

سه به تهی زهویی و باوهشی فهزا، پرن له توو و توخمی شاعر، هه موو جوانییه کان وهك خاك و خوّل، له ژیر دهست و چاوی شاعیردان، تهنها ئهوانه ی تیژنیگان، نهینگری ئه و ژیر و زیوه ره رانهن، به لام کئ میدالی شاعران به گه رده نه وه هه ئه واسی و جوانرژیان ئه کهن، تهنها شاعیره دیدگا به رزه کانن، په ی به و نهینیه ئه بهن .

بارانی ئەوین

شیر چەند لەو بنە ھەڵاڵەییە ئەچیت، کە لە پەنا بەردێکدا شین بوو و ھەرگیز باران نایگریتەو، بەلام کە با تاو ھەڵاڵە سوورینیتە سەرییەو، پەریۆی دەرئەکات، رەونەقی تەواوی گولجارەکان ئەبات، شیریش ھەر وایە، بارانی پەر لە ئەوین و سووتاوی دلی شاعیر، بەسەریا ھەڵنەپرژێ، ھەرگیز ناپشکوی و داھینانی لی شین نابیت.

شیر وەك بەھیتیکی تووکن، ئەبێ لە سەردەمی خۆیدا بژیت و بەخشنەدی تام و بوی رۆژگاری خۆی بیت، چونکە دواکەوتنی لە ریتمی رۆژگار، دواکەوتنی ریبواری ریبی گەیشتنە، بە یۆبۆپای ئەو شوینەیی بۆی ئەگەرێ، شیر ئەبێ لە گەل گیانی سەردەمەکەیی خۆی، پیتی شەرابی ئەبەدی ھەڵبەدات و ھەموومان مەست بکات، ئەمە تەمای شیریی گەرەییە .

سہ ماہی فرین و کٹارسیزم

وہڪ چؤن هيچ لڪه گياي سہوز نابيت، بي دہستي ميہرہباني كلورؤفيل، ئاواش هيچ شاعيري، بازووي مہلہي ناي، بي موزيكي نيورستہ شيعريہه كاني، ہەر ئہو موزيڪہيہ، سہوزي ئہبہخشي بہ گہلای شيعر و گولجاري ئہبہديہتي لي ئہرسكيئي، ئہو شيعرانہي لہ فرين رەخسيون، زمانيان پر لہ نەشئہي موزيڪہ، كہ خوئنہر و شاعير ئہخاتہ سہ ماہي فرينہوہ .

جؤريك لہ پاكبوونہوہ ئہخولقيئي، كٹارسيزم شيري ناو فہريكہ گہنمي ہہموو شاعيريكي سہوداسہرہ، بہدواي باراني ماناييكي جاويدان، كاتي خوئنہر لہتہ سيويكي كيوي شيعري، ئہخاتہ سہر زماني، ہہست بہ پاكبوونہوہي دہرووني خووي ئہكات، ہەر كاتيكي شاعير كلؤ قہندي چہند وشہي، ئہدؤزيتہوہ، ئہكہويتہ نيورؤسہي پاكبوونہوہ، چونكہ شيعر دواچار كٹارسيزمہ، پاكبوونہوہيہ، ئيدي شيعري جوان و مانابہخش ہويہ كي گرينگہ بؤ پاكبوونہوہي دہروون و رؤحي مرؤف لہ ہہموو گہلایہ كي رزيوي نيو ناخبيہوہ.

شەرابى شىعر

تیترواسكى زىندووى شىعر، لە نيو گيارپىزى ئاسمانى
زمانىكى پاراودا، فېرىنى خۆى خۆش ئەكات، ھىچ شىعرى
لە نيو پەوسەى زمانىكى پىر لە زىواندا بالناگرى، ۋەك چۆن
ئاسكى شاخ لە ئاوى ھەئە بەزىتە ۋە بۆ ئاوى، نەبادا
سىنەى بە ئاوىكى شىلوو بلەفتى. شاعىرىش ئەبىت بە
دواى شەرابىكى خەستى شىعدا بگەرى، بۆ ئەۋەى شەلالى
دەقىكى مەزن بىت و خوينەر لە گەل خۆيا مەست بكات .
شاعىران سەر بە رەگەزى جاويدانى شىعرن، لە دلى
ۋشەكانىا لە داىك ئەبن، بە رستە و خال و ۋىرگول، مشت
و مال ئەكرىن، بە ئاۋازى ھەزار چەشنىا گۆشكراون و بە
رىتمى ئىستەتىكا ئىتىكرىژ كراون، بۆيە ئەوان ئاۋارتەن، من
بۆ خۆم ۋا ئەندىشە ئەكەم، كە شىعر بزاقبەندى كردووم و
جوۋلەى ئەبەدى جىۋەى پىبەخشیووم، بۆيە من سەر بە
رىكخراۋى ئازادىي بالندانم .

پارسه‌نگی روشنایی

به‌دهست هینانی کریستالی شیعر، له تاشه سه‌خته‌کانی
زمان، به‌دهست هینانی ئالتوونه، له بنگه‌وه‌رپه‌کانی گرکاندا،
له‌وکاتانه‌ی شاعیر، تا شانی نوقمی لیتاوی میژوو ئه‌بیت و
گه‌وه‌رکان ئه‌دۆزیتته‌وه، به‌رده‌کانی بیری کوژاوه به شیعر
شه‌ق ئه‌کا، زه‌مین له‌رزه ئه‌خولقیئیی، من هه‌ر ئاوام کرد،
به‌لام پرووناکی چاوم کرده قووربانی، شیعر پارسه‌نگی
روشناییه، قوربانی زاتی شاعیری ئه‌وئیت، که‌واته شیعر
سیمبۆلی پرووناھییه .

وه‌ك چۆن تاقه قولینگی، ئه‌توانی سه‌راپای ئاسمانی
به‌رین، پر له ئاوازی خۆی بکات و له نیو قوولایی زه‌ویشدا
سینه‌ی رژیواره‌کان پر له سروه بکات، هه‌رواش تاقه
شیعیریکی مه‌زن، هیژی ئه‌وه‌ی هه‌یه، سه‌رتاپای کولتووری
مروڤایه‌تی سه‌رنج‌پێژی خۆی بکات، ئه‌وه‌گه‌وره‌بی
شاعیره، ئه‌و موجیزه‌یه ده‌ئافرینی .

ئاگرى وشە و عەترى ئازادى

تەنورى شىعر ئاگرى تايىبەتى خۆى ھەيە، كە شاعىر بە سۆلژانى ئەفسوونئامىزى پەنجە كانىيەو، پەرەند و پۆلىيەى ئەو ئاگرە ئەگە شىئىتەو، ئەو شىعرانەى كە لە بەرزايى ئاسماندا، وەك مەلىكى تىشكاوئىز شىرخەى پەروبالىانە، ئەوانەن كە ئاگرى ناخىيان لە دوور دوورەو ئەدرەوشىتەو، شاعىرى بىئاگر، تەنورىكى وئىرانەيە، ئەبى ھەر شاعىرە و ئاگرى خۆى ھەبىت .

ھىچ مەلى تواناي فرىنى نىيە و ھەرگىز پىئى لە زەوى نايىتەو، بە بالى بەستراو، ئاوەھاش شاعىر پى شووناسى ئازادى و ئاورى وشە، شىعرەكانى ئاوى ژيان ناخۆنەو، ئازادى بالى فرىن ئەبەخشى. بە شاعىر، ئازادى ناخەو، شاعىر، ئەفرىنەرى دەقى جاويدانىيە، ئاورىش جەزىيە، ھەموو دەقىكى شىعرى شىلراو بە عەترى ئازادى گەرموگورى ناخى شاعىر، دەقىكى سەرمەدىيە .

ئالۆزىي دەق

ئالۆزىي دەسكرد لە نىو تەلارى شىعريدا، سىماي
ئىستەتتىكى ئەو تەلارە ئەخاتە نىو دىمە نىكى كرىتەو، بەلام
سەوسەنى ھىندى مانا ھەيە، كە ئالۆزىيە كى زۆر جوان و
پىر بەرامە ئەبەخىشە سىماي شىعەرەو، وا لە خوئىنەر
ئەكات، بکەوئىتە دامان و رامانى قوولەو، ئەو ئالۆزىيە
كارامەيى شاعىرى گەرەكە، ئالۆزىيە كە بەدېھتەرى
ئىستەتتىكايە لە شىعر، ھەر كاتى تىوانىت شەو بوى راستى
لە نىو دەق شىعەرى خۆتا بچىنى و ھەستىكى شىرىنى
دۆزىنەو بەخولقىنى، ئەو دىنبا بە وەردى شىعەرىكى
گەرەت شۆداو تەو، بى بوونى ئەو ئاشكرا كىرەنە و راستى
شىعەرىت و جوانى، ھىچ شىعەرى بوونى نىيە، شىعر
چىيە جوانى نەبىت؟

بۆيە ئىمە پىويستىمان بەو ئالۆزىيە ھەيە كە مانا
قوولەكان درووستى ئەكەن نەك ئالۆزى دەسكرد.

